

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 7-8

JULI-AUGUST 1948

7. ÅRG.

Mot sesongen.

De fleste av oss har solet og regnet oss gjennom ferien, sommeren står på hell, kveldene begynner å bli mørke igjen og vår hobby går mot sesongen, årets annen og beste sesong.

Da vi kom hjem fra sjø og land og fjell, lå det kanskje allerede brev fra et par av våre bytteforbindelser og ventet. Ikke alle utlendinger er så heldige å ha så lange ferier eller så gode muligheter for å reise som vi, så de har knapt tatt noen pause. Og brevene setter oss i gang, første mørke regnværskvelden finner også vi dubletter og utstyr fram, griper pinsetten fatt, kikker interessert på hva han vel kan ha sendt sånn «midt på sommeren», og føler gleden ved å sitte med de kjære små papirlappene igjen. Tankene vandrer snart ut til samlerlandet, til fremmede steder, vi tenker på utlendinger, på ukjente folk og på folk vi synes vi kjenner gjennom korrespondansen og byttevirksomheten. Vi forsøker å forestille oss så godt vi kan hvordan andre nasjoner er, hvordan de lever, hva de tenker og hva de ønsker. Den enkleste og billigste måten til å lære mer om alt slikt, er å skrive med utlendingene. Det kreves i virkeligheten ikke store språkkunnskapenr for å starte, og mer vil de fleste lære seg etterhånden.

Så skriver vi. Frankerer slik at det vil glede mottakeren, og om mulig sender vi noen frimerker inni brevet også. Dessverre får ikke alle utlendinger lov å sende igjen. Men det kommer forhåpentlig lysere forhold snart, så vær ikke bestandig så nøyeregnende. En gang du, en annen gang jeg, — og de færreste av oss skal leve av handelen. — Men selvsagt er det morsomt å kunne fylle en del av hullene i samlingen, etter hvert. Ikke så meget for verdiens skyld, men for sporten — og så helhetsbildet. Det tar seg penere ut med fulle rader, må vi medgi.

Men albumet skal være noe fint noe, noe som du tør vise fram med stolthet, og da er det én ting som i grunnen er viktigere enn antallet av merker: Det er kvaliteten, det vil si hvert enkelt merkes utseende og forfatning. Vær mer kresen enn du var i våres! Vis litt mer kritikk og sett ikke inn rubb og stubb uten å underkaste merkene en inngående undersøkelse først! Kanskje du snart får et penere eksemplar. En halv tagg er ikke det samme som en hel, en tynn flekk vil være en om flekk på din ordenssans, om du aksepterer den, — og rifter, brekk og hull går slett ikke

an! Kopi på merket gjør det også uverdig til å komme i albumet. Og stemplingen, er du nøye med den? Bli enda mer kresen! Nå tror jeg du mener som jeg, at pen stempling vil si lett stempling, ikke bare denne fordektige og evindelige snau-hjørnestemplingen, som godt kan være en såkalt gefälligkeits-stempling, for alt det du vet. Og heller en real stempling enn noe juks som ikke er postsendt!

Alt slikt må du fortelle din bytteforbindelse at du er nøye på, men vis ham også ved ditt gode eksempel at du bare sender ham dine aller peneste dubletter igjen! Da skaffer du deg gode forbindelser som kanskje kan være nyttige å ha og hyggelige å stifte bekjentskap med, om du engang reiser til landet.

Glem heller ikke at du bør møte flittigere i klubben din enn du gjorde før. Du treffer dine kamerater og kolleger, du gleder klubbstyret ved å vise din positive interesse, og styret vil bli stimulert til å gjøre mer for medlemmene, utvide og aktualisere programmene og i det hele tatt gjøre det hyggelig på møtene både for hver enkelt og for alle sammen. Altså: Yt også du ditt bidrag ved å møte fram.

Så ønsker vi enhver av leserne og alle klubbene en god sesong!

BERIKTIGELSE

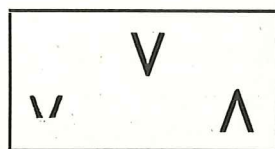
fra N.F.T. nr. 6, 1948.

Det ble av meg i spissartikkelen i nr. 6, 1948 (forrige nr.) oppgitt at «— Postverket har begynt å skli over på minussiden, det er nå med og tynger på skatteseddelen, — —». Dette er uriktig, og jeg ber om unnskyldning for å ha gitt denne feilaktige opplysning. Feiltakelsen beror på litt for hastig lesning av statsregnskapet, hvor *Telegrafverket* gjerne står oppført sammen med Postverket. Og det er det førstnevnte som ikke er særlig innbringende, men tvert imot koster oss diverse millioner årlig. Ifølge elskverdig meddelelse fra postdirektør Sten Haug har Postverkets *overskudd* i de tre etterkrigsår hitil vært:

1945/46		kr. 3 519 000.—
1946/47		» 3 195 000.—
1947/48		» 3 935 000.—

Det er således gledelig å kunne korrigere min forhastede opplysning. Postverket er altså solid nok!

H. D.-H.

Nye forfalskninger.

Advarsel.

Herved tillater jeg meg å meddele at jeg av en del V-merker, som jeg har motatt for ekspertisering, har funnet nye forfalskninger av overtrykk.

Foreløpig meddeles at det dreier seg om 30 stk. 50 øre med vannmerke (fra 2 forskjellige ark), 4 stk. 5 øre med forskjøvet V-overtrykk, samt 1 stk. 20 øre med omvendt V.

Alle nevnte merker stammer fra samme kilde, og jeg tillater meg herved å rette en advarsel mot forbindelse med en liten kjemikalieforretning på Jernbanetorget i Oslo. Jeg skal i neste nummer av tidsskriftet gi utførligere detaljer om forfalskningene.

Oslo, 27/7—48.

Arnstein Berntsen.

Forhånds

IMABA-INTERVJU

Som nevnt i forrige nummer av tidsskriftet avholdes en internasjonal frimerkeutstilling i Basel i august måned, nærmere bestemt i tiden 21.—29. august, og i tilslutning til denne avholdes den årlige kongress i F. I. P. (Fédération Internationale de Philatélie). Det må vel sies at disse arrangementer er årets store filatelistiske begivenhet, og heldigvis er der også en del norske deltakere.

Oslo Filatelistklubbs formann, kunsthändler Arnstein Berntsen, skal representere Norsk Filatelistforbund som observatør ved kongressen, og skal også representere Det Norske Postverk (Postmuseet). Dessuten deltar han i utstillingen med sin samling «Ubrukt Norge 1855—1909 Spesial» samt en mindre samling med «Norske varianter», og vi stiller ham i den anledning noen spørsmål:

«Kan De gi oss noen detaljer angående utstillingsarrangementet?»

— Ja, etter de meddelelser som er utsendt av Imaba, og det er sannelig ikke få, ser det ut til at hele arrangementet blir førsteklases. Selve utstillingen arrangeres i «Basler Mustermesse», som ligger på østsiden av Rhinen, og denne stiller årlig over 100 000 m² utstillingsflate til rådighet. Og allikevel kan Imaba langt fra la utstillingsdeltakerne få den plass de selv måtte ønske. Maksimum er 10 rammer pr. samling, og det kan jo også være nok når en må betale frs. 12.— pr. ramme. Av det offisielle program framgår det at åpningsseremonien finner sted den 21. august for spesielt innbudte, med etterfølgende lunsj. Samme dag konstitueres juryen. Dagen etter åpnes F. I. P.-kongressen, og så går det hele slag i slag med båtturer, besøk i kunstgallerier og zoologisk hage, operaforestilling («Tosca») osv. og avslutningsfest lørdag 28. august, hvor også juryens inappellable kjennelse blir meddelt.

«Og hvorledes er juryen sammensatt?»

— Juryen består av hele 22 mann, blant dem 9 sveitsere. Fra Skandinavia

finner vi atter direktør Nils Strandell, Stockholm, og dessuten herr V. C. Nielsen, København. Men Norge har ingen med, da vårt forbund ennå ikke er tilsluttet F. I. P. — Og juryen får nok å gjøre. Det er over 40 deltakende nasjoner med i alt 400 utstillere og mellom 500 og 600 samlinger!

Dessuten er der flere æreskomiteer. En som består av de offisielle ledere av post, telegraf, jernbane etc. i Sveits samt presidenter for tidligere F. I. P.-utstillinger, og en «filatelistisk æreskomité», som består av presidentene for de respektive medlemsstaters forbund. — F. I. P.'s eksekutivkomité består i øyeblikket av E. Friederich, Sveits (president), L. Berthelot, Paris (visepresident), Fred. Rufer, Sveits (generalsekretær) og P. J. Heischbourg, Luxembourg, S. A. Graae Rasmussen, Danmark, og professor dr. Gruss, Prag. Finanskomiteén meddeler at det allerede er sikret en garanti på over frs. 60 000.— for utstillingen. Det kan vel også trenges med et så kolossalt arrangement som det her er tale om. Og med store gullplaketter til frs. 800.—, og små gullplaketter til frs. 300.— pr. stk., foruten forgylte sølv-, sølv- og bronsemedaljer, som skal tilfredsstille deltakere i 22 hovedklasser med mange undergrupper, så blir jo foretaket ganske kostbart!

«Og norske deltakere?»

— Så vidt jeg vet blir det G. Caspersen, Fr.stad, Eugen Hanssen, Tønsberg, og Sig. Pedersen, Bergen, utenom meg selv, og jeg tror at alle har fått valuta av Norges Bank til å dekke utstillingskontingenten. Hvorvidt C. M. Henriksen, som deltok i New York i fjor, blir med nå, vet jeg ikke, men jeg synes at deltakerantallet fra Norge er skuffende. Reisevaluta (av den harde sorten!) er det nok meget vanskelig med!

«Og for øvrig?»

— Alt i alt tror jeg at det blir et strålende arrangement. Organisasjonskomiteén, som jeg har hatt mest å gjøre med hittil, har vist den største velvilje i sine

bestrebelse for å hjelpe meg i alle spørsmål. I anledning av utstillingen utgis også en spesiell «Imaba-blokk» med bilder av Basels borgermester i 1648, Joh. Rud. Wettstein, — for det er i år også 300 år siden Sveits fikk sin selvstendighet, — slutter herr Berntsen.

Og han har lovet å gi oss et utførlig referat fra utstilling og kongress når han kommer tilbake!

UTSTILLING i Ålesund.

En suksess for arrangørene.

Ålesund Filatelistklubb åpnet 15. august en frimerkeutstilling i Kunstforeningens lokaler. På grunn av plassmangelen hadde en ikke kunnet ta med annet enn norske frimerker. — Utstillingen var til gjengjeld blitt et fengslende stykke Norges-historie som interesserte også utenfor filatelistkretser.

Utstillingen var delt i 6 avdelinger, og av disse var 2. avdeling særlig interessant. Den viste det norske postvesens utvikling og hadde en mengde kuriositeter. Bl. a. kan nevnes et tysk følgebrev fra krigstiden. Det ble sendt til Aukra, og verdien lød på 300 000 kroner med en porto på kr. 123.20!

Bypostavdelingen bød også på mange morsomme ting, og likeens samlet avdelingen for norsk feltpost under krigen stor interesse.

Foruten de premier som var stilt opp av filatelistklubben, hadde Ålesund kommune stilt opp en vakker ærespremie i sølv for den innledende konkurranse.

Juryen, som besto av O. Kittelsen, postmester Grebstad og postmester Høydal, Volda, tildelte disse premiene: Ålesund kommunes ærespris til Nils Olsen for specialsamling: Norge. M. L. Knudsens ærespris til P. Engeland for Norgessamling. B. Berlis ærespris til B. O. Bendixen for bypostsamling. Chr. Øwres ærespris til Alb. Ottersen for temasamling. Filatelistklubbens plakett i sølv ble tildelt Nils Olsen, i bronse til P. Engeland og Albert Ottersen.

Publikums innrykk var stort, og mange nyttet anledningen til å se de interessante samlingene i de dagene utstillingen varte.

Propagandamerkene igjen.

Fra dengang alt godt kom gjennom luften.

Apropos Norges frimerkeutgaver under krigen: Jeg tillater meg herved å sende Dem utkast til London-frimerke etter Lofotaksjonen 1941. Utkastet hadde ca. 20 cm høyde og 7 cm bredde. Selve frimerket ble også kastet ut over Norge, og hadde en størrelse av ca. 5 x 3 cm. Både utkast og merke var i sinnoberrød farge.

Med filatelistisk hilsen
Asgeir Larsen.

OFK's klubbkonkurranse 1948

Oslo-klubben holder i tiden november/desember sin nå årlige konkurranse, som er intern og lukket. Men hvorfor vi da nevner den her på forhånd, er for om mulig å lokke andre klubbers styreverter til å gå i gang med liknende, upretensjøs og oppmuntrende konkurranser. La rammen bli vid, og bedømmelsen helt av rettleiende art, så skal man nok se at noen hver får lyst på å prøve seg i dysten og til og med kommer med igjen et annet år, selv om ikke resultatet skulle gi noen premie første gang. Personlig kunne jeg ha lyst til å anbefale at juryene legger deltakerne på minnet at merkenes kvalitet bør vies størst oppmerksomhet, — samt at juryene nå også snart underkjenner påfallende snau «gefälligheits»-stempler når merkene utstilles som stemplete. Vi er ellers i fare for å skli ut med hensyn til post-sakenes hensikt og frimerkenes oppgave.

Alttså: Følg Oslo-klubbens eksempel, tillys klubbkonkurranse, men opplys at det ikke blir noen «tyst nedstemming!» La alle få en mest mulig rettleiende og velvillig kritikk som de lærer av!

H. D.-H.

Mer om ærlighet. 3 små innlegg.

T. J. M. H. kom til meg for en tid siden med en annonse han hadde funnet i en fjern lokalavis, hvori en viss herre bevisst forsøker å utnytte godtfolks godtroenhet og uvitenhet med hensyn til norske frimerker. Vedkommende smarte person avverterte at han kjøper visse, nærmere angitte frimerker til priser som ligger *fra 80 til 95 % under slike priser som De og jeg og enhver annen samler ville finne det naturlig å betale*. Ingen kan forby et menneske som vil selge, å selge gjenstanden til en billig, ja til en hvilken som helst pris; den anstendige kjøperen bør selvsagt, om han er informert i prisene, evt. gjøre oppmerksom på at selgeren *kan* få så meget mer. Derimot å bekjentgjøre at man kjøper bestemte ting til de og de priser og gjennom tekst og utforming gir det inntrykk at prisene en betaler er gode eller vanlige markedspriser, det er opplagt kriminelt — og straffbart.

Vel, vi har sendt et brev til redaktøren for vedk. avis og til vedk. Mr. Smart, og håper han ikke har nådd å gjøre noe galt. Dette vil forhåpentlig være en advarsel.

*

Redaktøren fikk for en tid tilbake en klage på vår mest kjente frimerke-godgjørenhetsinstitusjon. Klagen kom fra en utlending og var temmelig grov i målet. Vi undersøkte sannheten også sett fra den annen side, og hadde den glede å kunne frikjenne — med heder — vår norske institusjon, samtidig som vi kunne svare klageren at anken måtte sendes til et «kjent» firma i hans egen stad. — Er det noen som etter dette føler trang til å gi vår norske institusjon en liten ekstra håndsrekning i en eller annen form, så blir det sikkert mottatt med takk! — Ja, jeg behøver vel ikke å nevne *det* navnet?

Adresse som vanlig *Nesbyen st.*

*

O.r.sakfører *Gisle Skavang*, Tønsberg, som ikke selv er filatelist, men dog leser N.F.T., har sendt oss et brev i anledning artiklen «Varer ærlighet lengst?» Herr Skavang foreslår at bytteannonser både fra inn- og utland skal kunne inneholde også angivelse av mulig medlemskap i en

anerkjent klubb, som på den måten stiller seg som garantist for den annonserendes hederlighet. Klubben skulle få en mindre avgift av alle averterende for denne referanse. — Vi synes ideen har meget for seg, men ville gjerne at klubbstyrene skulle ta opp spørsmålet og komme med uttalelser om saken. Red. er altså takknemlig for ethvert innlegg om dette.

OFK's møtedager.

Oslo Filatelistklubb meddeler at møtedagene i høstsesongen 1948 blir: 6. og 20. september, 4. og 18. oktober, 1. og 15. november og 6. og 20. desember. Alle andre mandager holdes bytteaftener, til dels med auksjoner. — Utenbys forbundsmedlemmer som noen av disse dager befinner seg i Oslo, er hjertelig velkomne både til medlemsmøtene og bytteaftnene! Møtestedet er, når intet annet meddeles ved brevkort, Femtimannssalen i Oslo Handelsstands lokaler, Karl Johans gate 35, — og møtene begynner vanligvis kl. 19.30.

*

Red. nytter anledningen til å gjenta at forhåndsmeddelelse om andre forbundsklubbers møtedager og evt. program gjerne publiseres.

Mitteilung an

mitteleuropäische Leser!

Die Schriftleitung macht darauf aufmerksam, dass sie prinzipiell das Einnehmen von Bettelbriefen, Bettelanzeigen u. dgl. jeder Art ablehnt. Ähnliche Anschriften, welche Zursenden von Lebensmittelpakete beabsichtigen, wenn auch gegen Briefmarken «revanchierung», können auch nicht durch die Zeitschrift vermittelt werden.

BRITISKE KOLONIER I AMERIKA

Av skipsreder Abr. Od fjell.

(Fortsatt fra nr. 6, 1948.)

Turks og Caicos Islands.

Det sis om Grand Turk at den, som så mange andre øyer i Vest-India, var oppdaget av Columbus på hans første reise. Det sis også at øya eller øygruppene ble oppdaget av spanjolen Juan Ponce de Leon i 1512, — men det er sikkert at øyene i disse to gruppene Turks og Caicos offisielt var ubebodd til 1678. Da begynte det årlig å komme saltsamlere fra Bermudas. Spanjolene jaget dem bort i 1710, men de kom tilbake. I henved et halvt hundre år fortsatte denne saltfangst, med stopp iblant, når spanjolene ble for hissig til å jage. Det var imidlertid ikke før i 1799 at disse øygrupper kom under Bahamas distrikt, til hvilket de geografisk hører. Imidlertid ble de uavhengige i 1848, men kom i 1873 under Jamaica's guvernør, som bestyrer øyene nå.

Meget romantikk er spunnet om disse øyer som skjulested for sjørøverskatter, — for her var det at sjørøvere, pirater og filibuster holdt til.

Salt er fremdeles øyenes viktigste artikkel, det er stor eksport av det. Svamper er også en eksportartikkel. Jorda passer ikke for jordbruk. Man har forsøkt fruktdyrking i stor stil, men uten å finne noe marked. Man har visstnok med hell dyrket sisal. Befolkningen, ca. 6 000 innbyggere, er mest negre, en mindre del hvite. Klimaet er behagelig, men der er lite av fersk mat og drikkevann. Hovedstedet er Cockburn Harbour, på Sør-Caicos-øya.

For 30—40 år siden bruktes alle slags mynter om hinannen. Britisk sterling og U.S.A. gull og sølv, spanske, meksikanske og kolumbianske gulldubloner, samt Jamaica's småmynt. Sedler bruktes ikke. I handel var det amerikansk mynt, offisielt bruktes sterling.

Der var så å si ikke noen skikkelig postforbindelse før man i 1854—55 opprettet et postkontor i Cockburn Harbour. Egne frimerker kom først 4. april 1867.

Helt fra gamle dager var tilfeldige skipsleiligheter til Bahamas, til Bermudas, til Haiti eller San Domingo eneste postforbindelse, og fra 1820 fins brev stemplet

TURKS ISLANDS SHIPLETTER i to linjer eller i sirkelform, — uten sirkellinje.

De første utgaver ble trykt i ark på 30, dvs. 3 x 10. De overtrykte frimerker fra 1881 og 1893 kan rekonstrueres i ark og har foranlediget atskillig litteratur.

Virgin Islands.

Denne øygruppen tilhører Leewards Islands, ligger øst for og støter opp til Porto Rico. De ble oppdaget av Columbus i 1493. Til øygruppen hører også Dansk Vest-India og en del spanske øyer, — men alt dette er nå amerikansk. De britiske øyene er: Tortola, Virgin Gorda, Anegada, Jost van Dyke, Peter's Island, Salt Island samt en del mindre. Øyene ble britiske i 1666. Tortola er den største og Roadtown på Tortola er det viktigste sted, med ca. 400 mennesker ved 1900-tallet. Befolkningen på Virgin Islands er i dag ca. 5 000. Det er småbønder som eier landet, de dyrker sukker, oppdretter kveg og fanger fisk, og med sine små båter seiler de til St. Thomas for å avsette varene. Ja, de seiler også til Haiti og San Domingo og anses som meget dyktige sjøfolk. Virgin Islands ble i 1867 hjemsøkt av en skrekkelig orkan, som gjorde stor skade.

I den daglige handel bruktes her tidligere meksikanske dollars, dansk sølv og kobber. Der var også en slags rare gamle spanske dalere, delt i to, fire eller åtte deler og stemplet «TORTOLA». Gamle franske kobberpenger med Ludvig XVI's bilde ble også nyttet. De kaltes for «Dogs» og var mindre verd enn en penny. (De var antakelig brakt hit ved flyktninger fra den franske revolusjons dager.) Klimaet er sunt.

Her er ingen gammel posthistorie. På brev fra først i forrige århundre har man funnet stemplet «Tortola». All post ble sendt til St. Thomas. I 1858—60 benyttet man engelske frimerker, som ble stemplet med «A 13» fra Tortola og med «A 91» fra flåtestasjonen. Disse stempler ble brukt helt opp til århundreskiftet.

Frimerkearkene varierer i størrelse. 1866 = 25, dvs. 5 x 5, 1867—68 1d = 12, dvs. 3 x 4, og 25, dvs. 5 x 5, 4d = 24, dvs. 4 x 6, 1 shilling = 20, dvs. 4 x 5, osv.

Virgin Islands' frimerker er ganske populære, og er blitt det enda mer etter at Porto Rico ble amerikansk.

— — —
Før denne oversikt over de britisk-vestindiske øyer avsluttes, er det riktig å nevne at Royal Mail Steam Packet Co. hadde eget frimerke som ble satt på den post som ble fraktet fra en øy til en annen, som ikke var tatt med i regjeringskontrakten. Frimerket kom ut i 1875 og var i bruk bare noen få år, da den engelske regjering ikke likte arrangementet. Frimerkene er sjeldne, særlig på brev. De var trykt hos De la Rue & Co., London, i ark på 30, dvs. 5 x 6, og tagget 12½.

British Guiana.

Landet ble først tatt av hollenderne i 1580. Det var Hollandsk-Vestindisk Selskap som da anla et depot ved munningen av elva Pomeroon. Straks etter ble det første nybygg anlagt av hr. van Peere, en kjøpmann fra Flushing, som hadde fått ovennevnte selskaps tillatelse. Den engelske kaptein Leigh forsøkte å slå seg ned ved Ozopockelva i 1604, og Robert Harcourt gjentok forsøket i 1613 og 1627, uten at det lyktes for noen av dem. Lord Willoughby, vel kjent fra Barbados' historie, anla et nybygg ved Surinam i 1663, men hollenderne tok det i 1667. Dette tilfalt dem også ved freden i Breda, i bytte for New York. Hollenderne holdt nå sine kolonier her mot engelske, franske og portugisiske angrep helt til 1792, da en engelsk flåtestyrke fra Barbados tok kolonien. I 1802 tok hollenderne det tilbake, men mistet det igjen påfølgende år, og i 1814 fikk englenderne eiendomsretten til det nåværende British Guiana, som i øst grenser til Surinam, i sør til Brasil og i vest til Venezuela, mens Atlanterhavet ruller mot kysten i nordost. Grensen mot vest ble lenge et stridens eple. Englenderne holdt seg stort sett til de hollandske rettigheter, som fra dengang alt var spansk, — slik at alt som lå innenfor floden Essequibo's vannområder var British Guiana. Venezuela tydet det slik at landet skulle grense opp til floden Essequibo. Forskjellige forsøk på forlik mislyktes, og fra 1887 til 1897 var den diplomatiske

forbindelse mellom Venezuela og England brutt. I 1895 trengte en venezuelansk styrke inn i British Guiana og tok til fange en polititropp og overfalt en sivil britisk borger. Samtlige ble frigitt dagen etter, med Venezuelas unnskyldning og erstatning. Noe liknende fant sted året etter, og man ble så enige om voldgift til fastsettelse av grensene.

Hollendernes sivilrett og styresett ble opprettholdt med de mindre forandringer som tidene har krevet. Valgbarhetsvilkår til rådet var f. eks. at vedkommende eide 80 acres land, senere forandret til £1500. For å komme inn i det finansielle råd måtte man ha en årlig inntekt på minst £300, fra eiendom eller arbeid i kolonien. Stemmerett krevet at man eide land som ga minst £20 i rente, eller leiet land som kastet av seg minst £40, eller hadde en årlig gasje eller inntekt av £100, hadde betalt en skatt på minst £4-3-0 siste år, samtidig som man måtte være fastboende eller måtte eie et hus hvis verdi var £100, eller bo i leiet hus hvor leien ikke var mindre enn £25. Kuriøse bestemmelser!

Befolkningen er i dag på ca. 400 000, hvorav bare noen få prosent er hvite og et par prosent indianere, mens resten er indere og negre i forholdet 5 : 7. Georgetown er hovedstaden, med ca. 75 000 innbyggere.

Klimaet er fuktig, varmt og trykkende.

Sukker og rum er viktige eksportvarer. I de senere årtier er mineraler kommet til, hvorav gull ikke er det ubetydeligste. Videre gummi, tømmer (edle tresorter), kaffe, kakao og betydelig med ris.

Både engelsk og U.S.-mynt er gangbare, men man kommer ennå over de hollandske «stuiver» og «guilder» i gammelt sølv. Et 2½ gyldenstykke kalles ennå en «thaler».

Kolonien er gjennomskåret av elver som er farbare med større båter helt inn til fjellene. Her er det at gullvaskingen foregår i stor stil.

— — —

I Demerara ble det i 1783 opprettet et postkontor bestyrt av en postmester og fire assistenter. En av kontorets plikter var å levere alle brev i byen med omegn til adressaten innen fire dager. Videre opp elvene og i det indre ble posten sendt ved første leilighet med reisende, tjenestemenn o. a., og betalingen var 5 stuiver pr. brev. Posten var jo uregelmessig. Senere ble opprettet en postforbindelse fra Bar-

bados til Essequibos og videre langs kysten, men den døde hen etter hvert, da for-tjenesten var liten; all tjenestepost var nemlig fri. Dette var før England hadde fått den delen av Guiana som fikk «British» foran. Dette skjedde i 1796, og straks ble det opprettet et postkontor. Dette ble et eneste røre, så hovedpostkontoret i London sendte ut en representant for å organisere posten. I en rapport fra 1804 heter det:

«Skipsbrev enten fra Europa eller øyene ble tidligere chargert med 10 stuiver (10d) og koloniens brev med 5 stuiver levert på postkontoret hver dag unntatt søndag. Senere er postmesteren utnevnt i London, og om det enn ikke chargerer noe for kolonibrev, så koster nå et brev fra øyene 1/8 og brev fra England 4/2.»

I 1810 ble det opprettet månedlig seiling fra Falmouth og i 1813 fjortendagers seiling via Barbados. I 1839 ble en innenlandsk posttjeneste satt i gang, og ble betjent av det ridende politi. Dette ble straks stoppet av hovedpostkontoret i London. Posten måtte forutbetales i gangbar mynt, hvorved postmesteren tjente atskillig, siden oppgjøret hjem skulle sendes i sterling.

Den første frimerkeutgaven kom 1. juli 1850. Det sjeldne 2-centsmerket (22. februar 1852) skulle betale ekstra porto for innenbys levering i Georgetown, som fant sted to ganger daglig (kl. 10 og kl. 14). Det var først i 1858 at London tillot engelske frimerker benyttet for utenlandsk post, en ting som London hadde stridd imot i flere år. London trakk i 1860 sine frimerker tilbake og overlot den utenlandske posttjeneste til koloniens postvesen, som i lang tid hadde ledet den innenlandske.

Gamle brev er sjeldne. Disse hadde ikke noe British Guiana-stempel. Det første stempel er «Berbrise March 22nd 1829» i to linjer. Fra denne tiden finner en også «Postage not paid at London». Like ens poststemplet av Fleuron-typen og kronet sirkel med «Paid at Demarara», det siste fra 1848. De engelske frimerker ble stemplet A 03 og A 04, senere «DEMARARA» øverst og to halvsirkler nedenfor.

Da British Guiana har så mange kostbare frimerker, blir det, om der enn er meget å studere i samtlige utgaver helt opp til slutten av åttiårene, bare den vel-situerte samler som kan arbeide her.

Bermudas.

Bermudas eller Somers-øyene er en gruppe på ca. 300 øyer, vesentlig små, som ligger i den vestlige del av det nordlige Atlanterhavet, omkring 580 sjømil fra nærmeste land, Cape Hatteras, N. C. Fra New York er distansen 677 sjømil og fra Halifax 730 sjømil. Flateinnhold 18 kvadratmiles.

Øygruppen ble oppdaget av spanjolen Juan Bermudas, etter hvem den er oppkalt. Det ble aldri gjort forsøk på å kolonisere den. — Det andre navnet på øygruppen er Somers-øyene. Dette skyldes den annen oppdager, den engelske admiral Sir George Somers, som i 1609 med sitt skip, «The Sea Venture», ledsaget en flåte på 8 skip med emigranter bestemt for de nye koloniene i Virginia. Imidlertid støtte «The Sea Venture» på et under-vannsrev ved Bermudas. Revet kalles ennå «The Sea Venture Flat». Sir George Somers døde det følgende år på øya og hans offiserer, ukjent med Juan Bermudas oppdagelse, kalte øygruppen for «The Somers Islands».

Beretningen om øyenes skjønnhet, fruktbarhet og behagelige klima nådde England gjennom Somers' nevø, captain Mathews Somers, som fikk Virginia koloniselskap til å søke om utvidelse av dets rettigheter til å innbefatte øyene. Bevillingen ble gitt av Kong James I. Straks etter solgte Virginia-selskapet øyene for £ 2 000 til et nytt selskap som het «The Company of the City of London for the Plantation of the Somers Islands». Dette er forklaringen hvorfor øygruppen i lang tid bar navnet til den admiral som brakte de første nybyggere til øyene. Disse var helt ubebodde da Somers kom.

Hovedstaden er Hamilton. Byen St. George, hvor admiralens hjerte er begravet(!), var tidligere hovedstaden og har fremdeles stor trafikk. Den nordligste øya heter Ireland; her er flåtestasjon.

Befolkningen er på ca. 25 000, hvorav 1/3 er av engelsk, 2/3 av negroid avstamning.

I gamle dager var Bermudas et skipsfartssentrum, som hersket over visse ruter. Skipene dro gjerne til Bermudas eller Turks and Caicos Islands, og lastet salt for New Foundland. Der lastet de etterpå salt fisk for Portugal eller Italia, og skipene brakte tilbake den portvinen som

New Foundland i gamle dager var så kjent for. Eller skipene gikk til Madeira, ja helt til Ascension for å treffe Indiafarere, hos hvem de fikk te, krydder og andre indiske og Østens varer. Bermudas-skipene var vanligvis ikke store, men de var bemannet med dyktige sjøfolk og dristige handelsmenn. Så kom dampskipene, og selv om det ennå er noen Bermuda-skonnere mellom De vestindiske øyer, så er det intet i forhold til hva det var. I dag er det faste linjeforbindelser med U.S.A., som har de livligste handelsforbindelser både hva eksport og import angår. Eksporten er vesentlig februarpoteter og grønnsaker, mens det importeres alt mulig. Turisttrafikken er stor og meget betydningsfull. Som nevnt er klimaet behagelig, sjelden under 40° F, ikke over 85° F. — En evig vår med den daglige havbris.

Posthistorie: Hr. J. Stockdale, redaktør og utgiver av «The Bermuda Gazette», opprettet i 1784 et privat postkontor i forbindelse med ombringelsen av sin avis. Den første offisielle posttjeneste ble opprettet i 1811. I 1848 utga daværende postmester W. B. Perot et rundt frimerke, trykt i rødt og svart, — W. B. Perots navn og merkets verdi er i 1/s. I 1860 utga postmester I. H. Thies i St. George et liknende rundt frimerke, hvorav bare fire eksemplarer er kjent.

Fra 1784 til 1842 var utenlandsk porto 8 d per ounce, og lokal porto var 4 d. Etter 1842 ble lokalporto 1 d, mens aviser og trykksaker sendtes fritt. Litt etter litt kom også den utenlandske porto med, og i april 1877 tiltrådte Bermuda Verdenspostunionen.

Gamle brev er meget sjeldne, ja alle brev opp til 1900 er gode. Av poststempler er det ikke mange, dog fins de alminnelige kolonistempler «kronet sirkel» og «Fleuron»-typene. Paquetbot-stempler er sjeldne.

«Britiske kolonier i Amerika» er for den siste del hovedsakelig tatt fra «Empire Stamp Encyclopædia». Hver kolonis posthistorie er her skrevet av filatelister, kjent som spesialister hver på sitt område. Den historiske del er samlet fra flere kilder og egne notater.

(Slutt.)

Påminnelse.

Vi minner om vår lille filatelistiske fotokonkurranse, og håper riktig mange vil interessere seg for vår idé og sende inn sine bidrag. — Da de fotografiske forretninger erfaringsmessig på ettersommeren har lang leveringstid på kopiering, opp til 4 uker under de nåværende vanskelige forhold, har vi funnet det riktig å *utsette innsendelsesfristen til 30. september 1948*. For øvrig viser vi til N.F.T. nr. 5, 1948, hvor meddelelsen med konkurransebetingelser, jury o. a. var nevnt.

Vi omgås også med planer om en ny konkurranse, hvor vi naturlig nok vil kunne vente en ganske annen og større deltakelse enn til den foran omtalte. Så håper vi også at alle — både gammel og ung — vil vise at de har sin bestemte mening om tingene, og ikke er redd for å komme fram med den. Foreløpig kan vi ikke røpe hva konkurransen går ut på, men vi ber leserne å følge nøye med i september- eller oktober-nummeret.

Red.

Neste nummer av N. F. T.,

nr. 9, september, blir *spesialnummer om Finnland*, og redaktøren er meget takknemlig om noen norske lesere skulle ha noe på hjertet i den anledning. Spesialnummeret skal være ute ca. 25. september, hvorfor stoff til nr. 9 må være redaktøren i hende snarest.

Våken junior søkes.

Red. vil gjerne adoptere en uredd og noenlunde «stilfull» (hm!) junior, fra Oslo eller andre norske metropoler, som selv kan avføde eller skaffe* en juniorspalte. Gratisarbeid, men god trening. Hvem tør våge seg på dette? — Skriv, eller ring til red., tlf. form. 42 13 65, aften 68 23 28.

* Trykkfeil for skape.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

Som erindringsmerker ved fullførelsen av en hovedveg i Albania bygget av albansk ungdom er utgitt disse merker: 50 c, 1, 1.50, 2.50, 5, 8, 12 og 20 l.

BELGIA:

Vi avbilder det ene av den i forrige nummer omtalte utgave til minne om sosialisten Ed. Anseele.

BULGARIA:

Flypostserie til minne om Bled-konferansen, som fastslo vennskapspakten mellom Jugoslavia og Bulgaria, 4, 9, 20 og 40 l.

5. juli ble det gitt ut en serie på fire merker som propaganda for innsamling til et monument over sovjetarmeens innsats i Bulgaria. Intet tillegg. Verdiene er: 4, 10, 20 og 60 l. — Vanligvis trykkes nå både i Jugoslavia og Bulgaria annenhver verdi med tekst på kyrillisk (omtrent som russiske bokstaver) og de andre verdier får latinsk bokstavtekst.

DANMARK:

Den 17. juni utkom 15 øre grønn med portrett av Frederik IX.

ENGLAND:

De XIV olympiske leker 1948 — 2½ d, 3 d, 6 d og 1/—. For første gang anvendtes en offisiell førstedagskonvolutt, men det ble ikke benyttet spesiell førstedagsavstempling. Den noe fantasiløse konvolutten avbildes.

Det engelske postverk bebuder et nytt merke med verdi £1, som suppleringsverdi til den kurserende serie.

FRANKRIKE:

Til den 1. internasjonale B.C.G.-kongress kom et merke 6+4 fr. med portrett av Calmette.

Til ære for seierherren fra Koufra og Strasbourg, general Leclerc, et merke på 6 fr.

Enn videre er kommet et merke til verdi 18 fr. med portrett av Chateaubriand, forfatter og statsmann.

HELLAS:

Dodekanes-serien skal kompletteres med et merke for øya Cassos. Dertil kommer to frimer-

ker til minne om «The Battle of Crete», ett med bilde av tyske fallskjermtropper, ett med kart over øya samt Kong Georg i øvre høyre hjørne. Endelig bebudes en serie på syv merker som skal reklamere for landbruksproduktene fra Hellas.

HOLLAND:

50-årsdagen for dronning Wilhelminas kroning skal erindres med en frimerkeserie på 10 og 20 c, samtidig som prinsesse Julianas kroning foranlediger nye frimerker på 10 og 20 c.

ISLAND:

En ny serie med verdiene 12, 25, 35, 50 og 60 aur samt 1 og 10 kr. kan ventes i løpet av høsten, med bilde av Hekla-vulkanen.

JUGOSLAVIA:

21. juli kom en utgave på tre merker for å feire den 5. K. P. J.-kongress (Kommunistpartiet i Jugoslavia). Det er 2, 3 d og 10 d. — Sannsynligvis vil det i nær framtid også bli gitt ut en minneserie for Lovrenc Kosir, skaperen av frimerket i Jugoslavia, på fire ordinære merker og ett luftpostmerke. Verdiene er 3, 5, 10 og 12 d, samt 15 d.

LUXEMBOURG:

Den 5. august sendtes ut en turistpropagandaserie med bilder fra kjente turistattraksjoner, i verdiene 7, 10, 15 og 20 fr.

MALTA:

Alle kurserende frimerker vil få et midlertidig overtrykk «Self-Government 1947» i rødt eller blått.

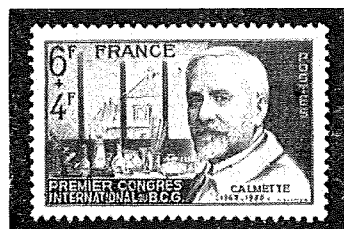
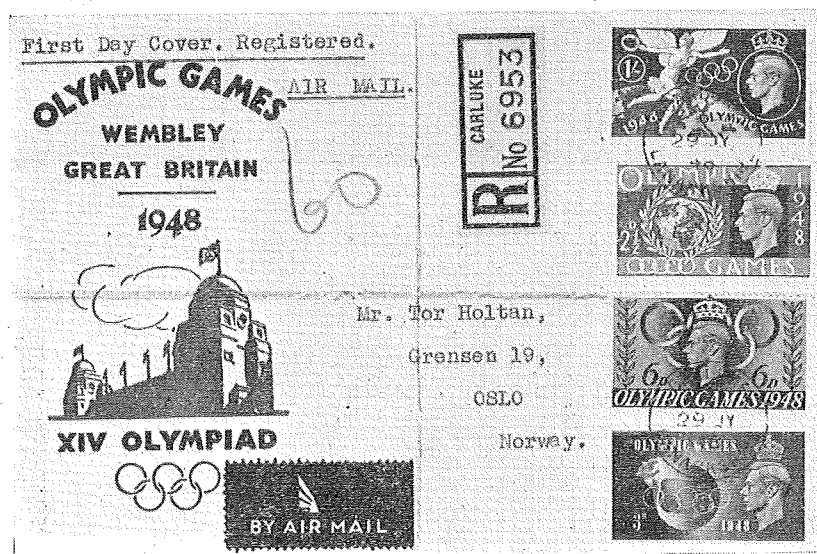
MONACO:

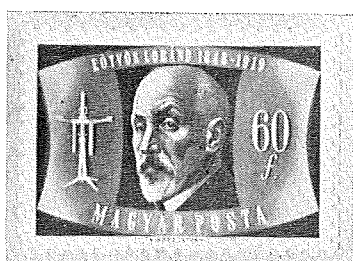
Til finansieringen av Monaco's idrettstropp til de XIV. olympiske leker er utgitt en serie med verdiene 1, 2, 2.50 og 4 fr., samt en flypostserie til 5+5, 6+9, 10+15 og 15+25 fr.

100-årsdagen (3 år forsinket!) for den monegassiske billedhogger F. J. Bosio's død minnes med en serie på 5 verdier.

POLEN:

Vi avbilder Marx—Engels-merket samt merket til utstillingen for de repatrierte polske områder, begge utgaver omtalt i forrige nummer.

For sjøfartens dag frimerker med verdier 6, 15 og 35 zl. og opplag 200 000.

Polen bebuder nå en ny serie med tilleggsverdier til inntekt for Warszawas gjenreising, foruten jubileumsfrimerker i anledning det polske postverks 30-årige virksomhet.

PORTUGAL:

Til en ingeniørkongress i Lissabon et merke på 50 c.

300-årsminnet for helgenen Joao de Brito ble feiret med fire merker, 30 og 50 c., 1 og 1.75 esc.

ROMANIA:

7.50 l-merket til det romanske frimerkestrykkeriets jubileum er trukket tilbake på grunn av portoforandringer og erstattet med nytt merke med samme motiv i verdien 6 l.

26. juli ble det sendt ut en serie på åtte merker med tilleggsverdi, til inntekt for luft-

flåte og marine: 2+2, 5+5, 8+8 og 10+10 l for luftflåten, og samme verdier, men andre motiver, for marinen.

SAN MARINO:

Til «arbeidets dag» kom følgende fem merker: 5, 8, 30, 50 og 100 l.

SOVJET-SAMVELDET:

Til ære for «Arbeidets helter» tre motiver i verdien 60 kop.

Ny kurserende serie alminnelige merker til avløsning av 1929-serien, 5, 10, 15, 20, 30, 45, 50 og 60 kop.

Til bøndernes dag 30 og 60 kop.

Til 100-årsdagen for filosofen og journalisten V. G. Belinskys død tre merker — 30, 50 og 60 kop.

På 125-årsdagen for dramatikeren Ostrovsky's fødsel, 30 og 60 kop., og endelig på 50-årsdagen for naturmaleren Shishkins død tre merker: 30, 50 og 60 kop.

SPANIA:

Nye minneverker — 35 c (Herman Cortes) og 70 c (Mateo Aleman) samt 15 c med et nytt portrett av general Franco.

SVEITS:

Vi avbilder IMABA-blokken, som ble sendt ut på åpningsdagen for utstillingen.

TYRKIA:

25-årsdagen for freden i Lausanne minnes med en serie på fire merker: 15, 20 og 40 k., 1 l. Den 1. juli sattes nye tjenestemerker i omløp.

TYSKLAND:

Hannovermessemerkene utgis også i «minne-ark» med 2 loddrett sammenhengende par: 24 + 50 og 50 + 24 pf., opplag 500 000 og pris 10 Mk.

På grunn av valutareformen ble alle kurserende merker satt ut av kurs den 21. juni og alle beholdninger i den britiske og amerikanske sone forsynt med overtrykk, enten posthorn mellom sammenslungne linjer eller kontinuerlige rekker av posthorn. Det foreligger foreløpig ikke faste oppgaver over hvilke merker som er forsynt med overtrykk, eller overtrykkenes fordeling.

Da de nye merker ikke var distribuert til alle poststeder innen 21. juni, kunne de gamle merker brukes den 21. og 22. juni, men bare for 1/10 av pålydende verdi. Fra 23. juni var overtrykksmerkene obligatoriske.

I den franske sone forelå merker med de gamle motiver, men i nye farger for Rheinland/Pfalz, Baden og Württemberg.

I den russiske sone ble merkene håndstemplet på alle større postkontorer med postdistriktets navn og nummer, og dette vil, igjen si at det blir ca. 1000 forskjellige typer av overtrykk. Litt senere og nå fremdeles brukes merker med overtrykk på tre linjer, Sowjetische/Besatzungs/Zone.

Sannsynligvis i disse dager kommer de endelige nye tyske frimerker for de britiske og amerikanske soner, med 5 forskjellige billedmotiver på i alt ca. 22 verdier. Så vidt vites godtas ikke disse merker i den franske sone, og Østsonen går helt sine egne veier. Babels forvirring gjenopprettet!

UNGARN:

Den 27. juli utsendtes resten av serien til 100-årsminnet for frihetsbevegelsen i 1848. Verdiene er 10, 12, 20, 40 og 60 f., med symbolske motiver.

Samme dag sendtes også ut et merke til 60 f. i anledning av 100-årsdagen for fysikeren Lóránd Eötvös's fødsel.

ØSTERRIKE:

Vi avbilder det vakre 20 + 10 g-merket fra jubileumsserien til inntekt for Künstlerhaus i Wien.

Verdiene på de tidligere bebudete Salzburgerdom-merkene, som ble utsendt 6. august, er: 20+10, 30+15, 40+20, 50+25, 60+30 og 80+40 g., samt 1 S + 50 g. og 1 S 40 g. + 70 g.

Også Østerrike sendte ut Olympiapost, dvs. 4. juli kom et korrespondansekort (brevkort) med påtrykt merke med tilleggsverdi. Ekstrabeløpet gikk til landets deltakelse i de olympiske lekene i London.

Oversjø:

AUSTRALIA:

2½ d med portrett av J. Farrer, en landbruksmann som har gjort en stor innsats til fremme av hvetedyrkingen.

EGYPT:

10 mill. til minne om den egyptiske innmarsj i Gaza under den pågående konflikt i Palestina. En rekke kurserende merker er også forsynt med overtrykk «Palestine» til bruk for de egyptiske tropper. Der foreligger også en del lokalutgaver brukt av innesluttete jødiske styrker.

INDIA:

Flypostmerke 12 a til bruk for førstedags-flygingen Bombay—London.

NEW ZEALAND:

Nye «health stamps» kommer 1. oktober i to verdier, nemlig 1+½ d og 2+1 d. — «Royal Visit 1949» vil bli minnet med en serie på fire merker, 2, 3, 5 og 8 d. Utgis først over nyttår 1949.

U.S.A.:

Vi avbilder merket «These Immortal Chaplains...» og Wisconsin-jubileumsmerket, som begge kom ut 19. juni. Kvinnesaks-jubileumsmerket, Stanton—Catt—Mott, på 3 c kom 19. juli. 31. juli kom et 3 c-merke til minne om forfatteren William Allen White, samme dag et luftpostmerke på 5 c til minne om 50-års«forlovelsen» mellom New York og forstedene, 2. august kom vennsapsmerket til U.S.A.—Canada 1848—1948, også 3 c, og 9. og 11. august kom minnefrimerket for Francis Scott Key (skaperen av The Star-Spangled Banner) og «Saluting Young America»-merket, begge med pålydende 3 c. 14. august kom også et 3 c Oregon-minnefrimerke. Endelig ventes 30. august et 3 c-merke for Palomar-observatoriet. — Innen året er ute skal det ha kommet 15 nye merker til, så farten er svært amerikansk.

NORDNORSKE POSTHISTORISKE BLAD

Av båtposttidens saga. — Av postmester E. B. Eriksen.

Altsaa have vi Hr. Justitz Raad slig Postmester Møenboes Forslag tjenstlig villet communicere og paatvivle vi icke, at siden det allene sigter til Hans Kongl. Mayts. Tienneste at Hr. Justitz Raad jo u-besværget om muligt være kand føye saadan Anstalt at Vedkommende anføre paa Carterne de Breve som udi Posten til Befordring leveres samt at den vedbørende Porto for disse bliver erlagt, og siden det er de Corresponderende til mere Tryghed om deres Breves visse Befordring naar de teigner dem paa Cartet end naar de allene levere dem udi Posten til Postbønderne eller Post Expresserne, som i paakommende Tilfælde om slig et Brev bortkom, kunde nægte at have det bekommet, paatvivle vi heller icke, at enhveer Vedkommende som Breve afsender jo finder sig derudi, og det endnu saa meget mere siden det er bekiendt med hvad Bekostning for Hans Kongl. Mayt. at disse Breve blev befordret, og altsaa billig at den deraf flydende Porto igien kom Hans Kongl. Mayts. Casse tilgode.»

Av de menn som i siste halvdel av århundret arbeidet for en bedre posttjeneste for landsdelen, må nevnes postkontrollør Jens Schancke, som nedla et stort og interessert arbeid og som sikkert har vesentlig fortjeneste av at postgangen i 1769 etter professor Hells reise fra Vardø ikke ble satt tilbake. Han døde i 1787, og dermed ble postkontrollørembetet opphevet. Han er også kjent for å ha utarbeidet det første postkart over Norge. Hans største arbeid var dog omorganiseringen av postskyssen liksom også alle reformer og forbedringer i Postverket fra 1752 til hans død skyldes ham. Et stort og grunnleggende arbeid, som ble av stor betydning for den videre utvikling av Postverket i Norge.

Mandrup Alstrup gikk av som postmester i slutten av 1777, etter å ha hatt embetet i 28 år. Etter forpaktningstiden og særlig i hans siste embetsår synes det som han ikke gjorde noe videre for bedring av postgangen. Grunnen var vel hans slette økonomiske kår, og konflikter med stiftamtmennene, og han var vel heller ikke persona grata hos Generalpostamtet.

Etter hans avgang ble embetet med det vanlige underskudd overtatt av hans sønn Hans Jacob Borchmann Alstrup. Overtakelsen av farens gjeld i forbindelse med at han førte et stort hus, var sikkert årsaken til at det gikk galt med ham. Hans frue hadde også under hans fravær på reiser vært ham behjelpelig med å forøke inntektene på en særlig utiltalende måte, ved å åpne verdibrev og ta ut bankosedler av disse! Han ble avskjediget i 1787 og fikk en streng dom, men flyktet til Sverige. Han søkte om benådning, som ble avslått, men etter at hans hustru var død i landflyktighet og han selv fristet livet på en kummerlig måte, ble han endelig tatt til nåde og kom tilbake i slutten av 1790-årene.

Han var meget interessert i bedring av postgangen nordover og nedla et stort arbeid her. At han var anerkjent som en dyktig og virksom mann, viser at etter hans tilbakekomst fra Sverige tok Generalpostamtet ham med på råd når det gjaldt postale spørsmål i Nordnorge. I brev til Kronprinsen datert Fredrikshald 31. oktober 1807 viste han til den plan for postgangen som han sendte inn i 1799 og til at Kronprinsen lovet å ville ha ham i erindring hvis planen ble godtatt.

Han framholdt videre at da planen for de fleste posters vedkommende ikke alene var approbert, men også satt i verk, dristet han seg til å søke et lite embete når det måtte gis høve til det, —

«for at jeg med min Familie i disse gyssende Tiider ey aldeles skal lide Mangel paa det nødtørftigste til Livets Ophold, jeg da maatte for det første nyde et Tillæg udi den mig forhen allernaadigst forundte Pension.»

Han fikk nemlig ved sin tilbakekomst til Norge en liten pensjon av Kongen, og i 1810 forhøyde så Kongen denne til 250 rdl. årlig.

De ordinære inntekter ved postmesterembetet i Trondheim ved 1790-årene var omtrent 270 rdl. Da han ble avskjediget, var hans underslag omkring 4 000 rdl.

Hans konkursbo utgjorde bare 222 rdl. og dekket ikke engang omkostningene.

Han ble kanselliråd straks etter sitt giftermål.

Hans ettermann i embetet ble rådmann Klingenberg i Trondheim, som dog bare ble konstituert noen år. Det ble tidligere foged i Finnmark, Johan Henrik Lorentzen, som ble høystbydende og som kjøpte både embetet og kasse-mangelen, så postkassen led vel ikke noe direkte tap på Alstrup.

Lorentzen var født i København i 1752, og etter sitt Finnmarksopphold gikk han i Det ostindiske Compagnies tjeneste og dro til Tranquebar, hvor han fikk ødelagt sin helbred. Etter sin tilbakekomst ble han utnevnt til postmester (1. juli 1791), og som før nevnt var det han som fikk i oppdrag å utarbeide plan for Alta—Torneå-posten.

Hans etterfølger i embetet ble Nils Griis Alstrup, sønn av Mandrup Alstrup. Han var født i Trondheim i 1753 og var student fra Trondheim skole. Han arbeidet en tid ved postkontoret i Trondheim under sin far og ble i 1787 tilsatt som postekspresse i ruten Kongsberg—København. Han ble den 2. november 1798 utnevnt til postmester i Trondheim.

Noe særlig stort arbeid for bedring av postgangen nordover har han neppe utført. 15. juni 1799 sendte han et promemoria til Generalpostamtet, hvor det heter at han etter kollegiets ordre innsender amtmann Sommerfeldts forslag angående Nordlands-postens gang fra Steensland, med alle de vedlegg som han hadde funnet ved kontoret blant avdøde postmester Lorentzens papirer. Og i promemoria av 8. februar 1803 til Generalpostamtet viser han til postinstruksen om at kvartalsekstraktene skal være avgitt 6 uker etter kvartalets slutt, men på grunn av upåpasselighet og Nordlandspostens sene ankomst kunne han ikke sende ekstraktene for oktober kvartal før med neste post. Han foreslo samtidig at postekspedisjoner burde opprettes i Tromsø og i Aargaard i Salten.

Som de to foregående postmestre Alstrup hadde også han en trist skjebne, idet han senere kom i kasse-mangel og ble suspendert fra sitt embete. Han døde straks etter, den 16. juni 1829.

I en særstilling står foged Jens Holmboe for sitt uegennyttige arbeid for landsdelen; særlig er han kjent for sin kolonisasjon

Gården Ervik ved Harstad.

av Bardu og Målselv. Han var også sterkt interessert i gårdsbruk og drev sin gård Ervik ved Harstad som mønsterbruk, og var for såvidt Nord-Norge angår langt forut for sin tid. Han var også meget interessert i bedring av posttjenesten, hvilket hans mange innlegg vitner om.

Han var født i 1752 i Lesja og døde 4. desember 1804 på sin gård Ervik. Han bodde først på gården Selseth i Ibestad, så på Kastnes i Dyrøy, og flyttet så til Ervik i 1785. Han ble utnevnt som foged i Senja og Tromsø fogderier i 1781 og var også misjonskasserer for Nordland og Finnmark.

Under et opphold i København vinteren 1799—1800 for å søke myndighetenes hjelp, sendte han etter oppfordring et brev til Generalpostamtet med forslag til postordning datert 12. januar 1800.

I innledningen til sitt forslag sier han bl. a.:

«Nordlandene er et Land, som fra de fleste Sider endnu maa ansees for raat og ukultiveret, men endog i denne sin ukultiverede Forfatning er det saa vigtigt at det exporterer aarlig en Værdi af otte og elleve Tønder Guld. Aarsagen til den slette Kultur kan være forskjellig, men Centrum af Aarsagene ligger i den elendige Postindretning.»

Han nevner så at aviser og brev bruker 6 uker til hans fogderi, og at den sene postgang er til stor skade for handelsmennene.

Etter å ha uttalt seg om forskjellige innkomne forslag, bl. a. et forslag om at posten skulle føres landevegen til Finnmark, sier han om dette at det ikke kan praktiseres før alle ubeboede fjorder er blitt befolket, og han nevner så at han på egen kostnad har «nedplantet» 12 familier i Bardudalen og at denne koloni er steget til 30 familier. Etter at han hadde nevnt postgangen og at ekspressene drev handel og derved sinket posten, foreslo han at posten måtte gå fra Trondheim minst hver tredje uke, men helst hver uke, som i det øvrige land.

Han formulerte sitt forslag på en praktisk og innsiktsfull måte, men skulle ikke oppleve å se det gjennomført. Først senere tider og menn fikk hans tanker satt

ut i livet. Han døde i sin beste alder og etterlot kone og barn i stor fattigdom.

Postmester Alstrup påpekte også det uhyrlige i postgangen og nevnte at de korresponderende i København måtte vente i henved 6 måneder for å få svar fra Nord-Norge. Han kritiserte også postekspresenes handel og embetsmennenes sommel ved å la ekspressene vente så lenge på posten på stedene og foreslo at posten måtte gå minst én gang hver tredje uke og ekspressene ha en lønn av 50 rdl. for hver reise.

Holmboes og Alstrups betenknninger passet godt sammen, og det var uten tvil disse to som ga støtet til opprettelsen av Nordlands Postcontoir i Terråk 1805 og postgang hver tredje uke. (Avsluttes.)

«Skriver I, Karle — ?» Attention, please!

N.F.T.s stundesløse redaktør vil med dette gjerne påkalle alle norske og utenlandske filatelisters oppmerksomhet på at spaltene til et 24- eller 32-sidig nummer av bladet gir plass for ganske mange bokstaver og ord. Det er ikke forutsetningen, og absolutt hverken heldig eller riktig at han skal fylle hele plassen alene. Og selv om han *kan* produsere en del, så tørster han etter *andre's* artikler, ideer, meningsytringer og utgytelser. — Om De ikke tror De kan uttrykke Dem helt feilfritt eller flytende alene, så la oss se hva vi kan utrette sammen. Tankene, ideene og stoffet skal De ikke holde på selv, men meddele videre til andre, gjennom vårt blad. —

Altså: «Skriver I, Karle — ?»

Jeg venter å bli overøst med kjærkomne, tjukke brev i neste uke.

*

The editor of this journal should — now and to-morrow — be extremely grateful to receive articles or suggestions of any kind from foreign philatelists who will be kind enough to send mss. to him. No fees are paid for articles or small items, but a fair number of copies of the respective issue will gladly be granted to the writer. — Why not publish it in Norway!?

Frim.=forvalteren innkaller.

Røde Kors-frimerket, Norgeskatalogens nr. 342, innkalles fra alle landets postkontorer og -åpnerier snarest, helst innen 1. oktober 1948. — Det nærmer seg formodentlig utsolgt for dette merkes vedkommende. — Men opplaget er jo temmelig rikelig til velgjørenhetsmerke å være.

Retur ønskes.

Da det ved feilekspedisjon er sendt ut til dels to eksemplarer av N.F.T. nr. 1, 1948 til enkelte abonnenter, ville vi sette pris på om de som har noen av dette å unnvære, ville være så vennlig å returnere

alle overflødige eksemplarer av
tidsskriftets nr. 1, 1948,
evtl. mot full betaling.

På forhånd takk!

Forretningsføreren.

Månedens blødme.

— Nei, nå kommer'e sannelig så mange nye merker fra Budapest at noen hver kan tenke på å stoppe hullene med Ungarn, get!

En bagatell — eller noe mer.

A Trifle — Or Something More (English Summary).

Av redaktøren.

«Menneske, ergre deg ikke!» — Men jeg kan ikke la vært av og til. Fordi jeg bl. a. er glad i språket og foretrekker korrekthet. Og nå er jeg snart lei av å se på Postverkets luftpostetikett, som i årevis har budt på en språklig lapsus.

Med luftpost står det på våre blå etiketter. *Med* er galt å si og skrive, det skal hete enten 1. *Med fly*, 2. *Luftpost*, eller 3. *Som luftpost*. Man kan nemlig ikke sende med luftpost en ting som skal sendes *som* luftpost, likeså lite som en sender posten med flyger, derimot med fly. Og en sender ikke brevet eller gjenstanden med luftpost når det i seg selv er luftpost. Jeg vet ikke annen måte å klarlegge dette på, jeg håper de fleste vil innse det.

Ikke venter jeg at alle skal forstå det. Blant annet vil en del protestanter formodentlig komme med diverse utenlandske analoge angivelser. Behøves ikke, takk, jeg har dem selv. La oss se hva de sier:

Dansk: (Etikett) Luftpost — Par avion, korrekt.

Svensk: (Stempel) Luftpost — Air Mail — Par avion, korrekt.

Finsk: (Trykk og stempel samt etikett) Par avion — Ilmaposti — Luftpost, korrekt.

Fransk: (Trykk 1 og etikett) Par avion. Korrekt nok.

(Trykk 2) By Air Mail — Mit Flugpost — Par avion, to tredjedeler galt.

(Trykk 3) Via Aair Mail — Par avion, bare halvdelen riktig.

Tysk: (Etikett) Mit Luftpost — Par avion, halvdelen riktig.

Engelsk: (Etikett) By Air Mail — Par avion, halvdelen riktig.
(Stempel) Air Mail, fint.

Hollandsk: (Trykk) Per luchtpost — Par avion, igjen halvdelen riktig.

Gresk: (Trykk) By Air Mail — Aeroporkos, halvdelen riktig.

Sveitsisk: (Etikett 1) Luftpost — Par avion — Via aerea, helt riktig!

(Etikett 2) Mit Luftpost — Par avion

— Per aeroplano, bare to tredjedeler riktig.

Italiensk: (Trykk) Per via aerea — Par avion, riktig.

Spansk: (Poststempel) Correo aereo, korrekt nok.

Polsk: (Etikett) Lotnicza — Par avion, helt riktig.

Russisk: (Etikett) Vosduschnaja potsta — Par avion, riktig.

Amerikansk: (Trykk 1) Via Air Mail, galt.

(Trykk 2) Via Air Mail — Correo aereo — Par avion, to tredjedeler riktig.

(Trykk 3) Air Mail, korrekt.

(Trykk 4) Air Letter — Via Air Mail — Par avion, en tredjedel galt igjen.

(Etikett 1) Par avion — By Air Mail, halvdelen galt.

(Etikett 2) Via Air Mail, galt

(Etikett 3) Air Mail, korrekt.

(Stempel 1) Via Air Mail, igjen galt.

(Stempel 2) Air Mail, korrekt.

(Stempel 3) [Trans-Atlantic] Air Mail, korrekt.

New Foundlandsk: (Etikett) By Air Mail — Par avion, halvdelen galt.

New Zealandsk: (Etikett) Air Mail — Par avion, helt korrekt.

(Stempel) By Air [to London only], korrekt.

Sørafrikansk: (Trykk) Air Letter — Lugbrief, korrekt, men på samme konvolutt også trykt Par avion — By Air Mail — Per lugpost, to tredjedeler galt.

Australsk: (Etikett) By Air Mail — Par avion, halvdelen galt.

*

Ovenstående fortegnelse gjør på ingen måte krav på å være fullstendig, det er bare eksempler trukket ut av en beskjeden kolleksjon på ca. 100 luftpost-helsaker. Jeg har dog utelatt enhver konvolutt eller etikett og stempel som en kan formode ikke er offisielt godkjent og altså bare er privat. Men som en ser er det *den vildeste forvirring*, og usikkerheten brer seg, fordi ingen kyndige ansvarlige sier fra.

Som vi vet er fransk U.P.U.s (Verdenspostforeningens) hovedspråk, det offisielle postspråk. Par avion (= Med fly) er da også den form som går igjen i de fleste angivelser, og det er naturligvis i og for seg en korrekt form. Imidlertid burde vel formen vært *Poste aeriene*, som jeg selv har bare i et par poststempler. Tysk og nordisk Luftpost tilsvarer jo *Poste aeriene*, og jeg synes iallfall at dette ville vært mer konformt med det mest korrekte uttrykk. Den første formen nyttes formodentlig fordi den er så kort. Imidlertid har de latinske land noen ganger den etter min mening greie formen *Via aerea*, som antakelig kan bety både *luftvegen* og *gjennom luften*. Dette får meg til å sette opp den fjerde korrekte norske mulige form: *Luftvegen*, som også er en grei betegnelse for befordringsmåten, og bedre enn Gjennom luften, som er langt og litt for svevende, om jeg så må si.

U.P.U. burde se å komme virvaret til livs og forsøke å få standardisert teksten på luftposten til ett av to:

Enten fransk — engelsk — tysk — spansk:

Par avion — Air Mail — Luftpost — Correo aereo,

i denne rekkefølge, og de tre siste tekstene litt underordnet i størrelse,

eller det enkleste, bare hvert lands eget språk og fransk, altså for eksempel for bruk i og fra Norge:

Luftpost — Par avion,
for Belgia:

Par avion — Luchtpost,
for Sveits:

Par avion — Luftpost — [Per] Via aerea,

for Finnland:

Ilmaposti — Luftpost — Par avion.

Merkelig nok har vi her hatt korrekte tekster på noen konvolutter for en del år siden, men for sikkerhets skyld, formodentlig for å markere at snart kan allikevel ingen korrekt norsk, så har vi fått *Med* foran. Kanskje enkelte trekker på skuldrene av dette, men jeg synes det er dårlig gjort at man ikke har greid å holde hodet klart. Kanskje innser man at dette ikke er helt likegyldig.

A propos luftposten: Når skal Postverket la trykke eller godkjenne spesielle luftpostkonvolutter med en iøynefallende ramme, slik at den lett og hurtig skal

kunne ses og tas ut under postsorteringen. Det måtte vel være en forbedring om også vi fikk pene, iøynefallende og karakteristiske luftpostkonvolutter, som riktig tydelig demonstrerte den spesielle forsendelsesmåten. — Jeg gjentar min oppfordring til Postverket fra nr. 6 av NFT i år: Allier dere med et reklamebyrå som kan få sving på trykksakene. Der fins mange fiffige hoder, som nok skulle kunne gjøre trykksakene tiltrekkende og salgbare, uten å gå over den postale grensestreken.

*

H. D.-H.

English Summary of above.

The author points out the necessity of correct terms on the various air mail labels and official covers of the post, not only in Norway, but in many other countries too. Through a list of examples he proves that there exists a perfect confusion in this regard as to air mail labels, ready printed covers, and cancellations as well. A wholly correct feature seems to be comparatively rare, and in most cases where two or more languages are combined, there are obvious errors and little correspondence. The U.P.U. should be urged to take care that every country uses one of the following forms: *Either* French — English — German — Spanish — *Par avion — Air Mail — Luftpost — Correo aereo, or — as the simplest way — the native language and French, — viz. for Norway: Luftpost — Par avion, for Belgium: Par avion — Luchtpost, for Switzerland: Par avion — Luftpost — [Per] Via aerea, for Finland: Ilmaposti — Luftpost — Par avion, and so on.*

Finally the author urges the Norwegian postal authorities to print special, easily discernible air mail covers — in order to facilitate the sorting out of the mail. He again advises the postal authorities to make use of an advertising and layout agency, which has the spirit and courage to brighten up the various official printed matters, without surpassing the limits of postal regulations. The author emphasizes that this is of some importance, after all, and no trifle.

Philately Is International!

Make friends — and keep them!

P 11. 15 øre. Brown (shades). 3 printings from same basic plate. (June 1914), (effective issue c. 1 540 000) ... 0.40 0.15

P 12. 20 øre. Ultramarine blue. 7 printings (January 1899), (7 543 800) 0.50 0.08
Occurs with watermark upright.

«Å betale».

1921/22. «PORTOMERKE» and «Å betale». New original die engraved by H. Rul. Typographed by Chr. H. Knudsen, in sheets of 100, with marginals. Paper: A & F. Watermark: I, sideways. Perf. 14½ x 13½.

P 13. 4 øre. 2 printings from same plate. (Effective issue 365 000).

a. Lilac (March 1922) 2.00 2.00
b. Dull lilac (January 1927) 3.50 —

P 14. 10 øre. Yellow-green. 2 printings (May 1922), (effective issue 904 400) 0.60 0.40

P 15. 40 øre. 2 printings.

a. Ultramarine. (October 1921), (effective issue 730 000) 2.00 0.10
b. Dull blue. (March 1927), (effective issue 1700). Not known in *used* condition. 70.00 —

P 16. 100 øre. Orange-yellow. (June 1922), (effective issue c. 71 000) 5.00 3.50

P 17. 200 øre. Bluish violet. (June 1922), (effective issue c. 45 000) 16.00 15.00

No. 13 b was probably never issued and used as a postage due stamp, but (like No. 15 b) was sold to philatelists by the Post Office Stamp Agents. It is possible that one sheet of No. 15 b may have been issued and properly used, but no used copies are known so far.

18th December 1923. Similar to last issue, but differing in some of the details of the design and in the lettering of NORGE. The «Å» is closer to «betale».

P 18. 20 øre. Red-violet. (18.12.1923), (effective issue c. 477 000) 0.75 0.40

The use of Postage Due stamps ceased on 1st October 1927, from which date the postage on unpaid and underpaid letters was settled by means of ordinary stamps overprinted with the international «T» marking (T = «Taxe», i. e. fee). There are various types of the T-overprint, with and without a surrounding ring:

It is generally in black or violet, though sometimes in red or blue. Up to 1930 stamps with the T-marking were not postmarked (price up to about four times that of ordinary used stamps). Later the T-stamps were postmarked in the normal manner. These are of less value.

RETURNED LETTER STAMPS

1872. Stamps used by the Dead Letter Office («Brevaabnings-Commission») for sending back undelivered or uncollected letters. Typographed by P. Petersen, Christiania, in sheets of 100, in black on coloured paper. No watermark. Perf. 14½ x 13½.

R 1. «Som ubesørget» (undelivered). Red-lilac to dull lilac paper. (Quantity issued not known) 6.00 18.00

R 2. «Som uindløst» (un-
collected). Dark green to
blue-green paper. (Quantity
not known) 3.50 35.00
Error: «Som ubesørget» 70.00 —

This error occurs in Nos. 96—100
of the sheets of R. 2. The errors
were removed before the sheets
were sent out and genuinely used
copies may not exist. There are,

however, complete sheets, from
remainders, with the error se-
tenant with No. 2.

Variety: Imperforate. Dark
green 60.00 80.00

At first these stamps were generally not post-
marked, but from about 1883 they were post-
marked in the ordinary way. Both stamps occur
with the overprint «Specimen».

AIR MAIL

The first Air Mail cachets, Nos. 1 & 3,
were unofficial, while those for the Horten
—Harwich route and for Solberg's flight
were the normal machine-cancellations
used at the places concerned. It was not
until 1935 that the Post Office made use
of special First Day cachets for First
Flights over new routes, as distinct from
later flights over the same route. Such
First Day markings were impressed on
the cover; the stamps themselves were
cancelled in the normal manner. Where
they are known, the type of aircraft used
on the first flight and the name of the
pilot are shown for each number.

In 1936 the Postal Authorities began
sending ordinary letters and postcards on
the regular air-routes to places abroad, a
start being made with the Oslo—Stock-
holm and Stockholm—Helsingfors routes.
This system was progressively extended
and just before the outbreak of war in
1939 ordinary letters and postcards, with-
out any special fee, were being sent by
air to Denmark, Germany, Luxemburg,
Bohemia—Moravia, Poland, Sweden and
Finland.

Air Mail Etiquettes.

The Post Office requires special eti-
quettes to be placed on air mail to assist
its employees in sorting. The first ones
— printed in black on yellow paper, with
a thick frame — were issued in March
1926. New etiquettes, in black on blue
paper with a narrow frame, in various
types and with various inscriptions, were
issued in March 1928, January 1929, 1934,
and so on.

In the course of a flying display at Trondhjem
on 2nd October 1911, Baron Cederström jettisoned

copies of the newspaper «Tidens Tegn» in adres-
sed wrappers which were inscribed as follows:
«Tidens Tegn. Første flyvepost i Norge. Utkastet
fra «Nordstjernen» av Baron Cederström omkring
500 meter over Trondhjem. Og derefter godhets-
fuldt anbragt i nærmeste postkasse av finderen.»
(«Tidens Tegn. First airmail in Norway. Jett-
isoned from the «North Star» by Baron Ceder-
ström, about 1500 feet over Trondhjem. And then
kindly deposited in the nearest letter-box by the
finder.»)

1. a. Red (Kr.sand—Kr.a) (N 6,
Friedrichshafen float-plane;
Oscar Omdahl) 160.00
- b. Violet (Kr.a—Kr.sand) 450.00

Forgeries were manufactured in 1940.

When the Norwegian Bondelag (Farmers Asso-
ciation) held its reunion at Kristiansand, 19th to
21st June 1920, the Bondelag's newspaper, «Natio-
nen», established an air-line between this town and
the capital. These flights were privately organised.
Letters franked with the ordinary stamps could
be handed in at special offices in both towns, and
the «flown» covers were afterwards turned over
to the Post Office for forwarding. There was no
fee for the air mail service. «Several thousand
letters (?), 10 000 copies of «Nationen» and 7
passengers were flown on this service.»

For the trial flights on the Bergen—Haugesund—
Stavanger route between 16th August and 15th
October 1920, the following markings were used
on mail:

Luftpost

Bergen.

Luftpost

Stavanger.

Luftpost

Haugesund.

2. a. Violet. (Supermarine Flying-boat; A. Christoffersen, Vogt and Stangeland) 275.00
- b. Black 400.00

The three postal offices each had their own marking to help in sorting. The airmail fee was 40 øre. In all about 2725 items (totalling 68 kg) were carried to these towns. The prices quoted are for letters carried at any time during the period 16th August—15th October. Only four examples of letters carried on the first flight on 16th August are so far known.

Between 10th October and 1st November 1920 letters could be sent by air from Copenhagen for an extra fee. This service was resumed in May 1924. From 1st July 1924 mail could be forwarded on the Stockholm—Helsingfors route, and from 12th June 1925 on that from Malmö. There were

no special Norwegian cachets or cancellations used on these services.

On Roald Amundsen's Polar Flight, 21st May—15th June 1925, King's Bay to latitude 87° 44' (N. 25 — Dornier Wal flying-boat; Hj. Riiser-Larsen and L. Dietrichson) a number of small special cards were carried, which were stamped with North Pole stamps and postmarked at King's Bay on the return.

Similar small special cards were carried on the airship «Norge's» polar flight, 11th May to 14th May 1926, King's Bay--North Pole--Teller, Alaska (Amundsen-Ellsworth-Nobile). They were given a special cancellation and were autographed by Riiser-Larsen.

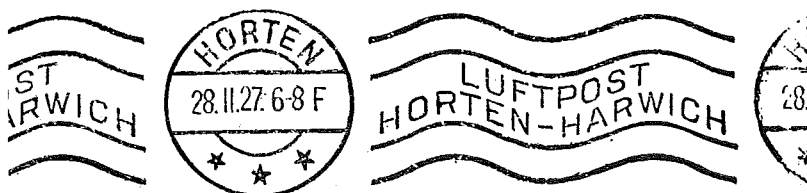
Aftenposten's flyvepost

Oslo - Bodø 3 de juli 1926.

3. Red. (Leif Lier) 110.00

This was a private service, but letters to be carried on it had to be deposited at Oslo Post Office no later than Friday 2nd July 1926, at 2 p.m. There was no special fee. A couple of hundred copies of «Aftenposten» and about 20 kg of letters were carried (i. e., about 900 items in all).

For the trial flights between Horten and Harwich, begun on 28th February 1927, a machine-cancellation showing the route was used.

4. Black. (Dornier Wal — N 25, Amundsen's polar aircraft; Lützow-Holm) 80.00

The supplementary fee was Kr. 1.00. There were three flights. On the first, on 2nd March, 1927 items were carried; on the second, 9th March, 43 items; and on the third, 14th March, 18 items.

In the spring of 1927 the A/S Norske Luftruter, collaborating with Deutsche Luft-Hansa A.G., originated and put into operation the first regular air mail services to places abroad, on the route Oslo (Gressholmen) — Göteborg — Copenhagen — Stettin, the first flight being on 18th July 1927 (Junkers G. 27). There was no special cancellation of cachet for the first flight. Letters carried on the first flight are comparatively rare. 132 kg of mail was carried in 1927. The same service was run during 1928—1940.

Between 30th May and 28th June 1929 letters could be sent for an extra airmail fee by the night service Oslo (Kjeller airfield)—Gothenburg

—Malmö. This was the first regular air service to foreign countries operated by Norway. It was run by the firm of Halle and Petersen, Oslo, under contract with the Post Office. (De Havilland Gipsy Moth; E. Munthe Dahl.) There was no special cachet for the first flight. First flight covers bearing Halle & Petersen's cachet and, sometimes, the pilot's autograph, are scarce. 1020 kg of mail was carried in 1929. The service was operated again in 1930/31. In 1931 it was run by the Kjeller Flight Squadron on behalf of the Post Office. The service was re-established in 1936 by Det Norske Luftfartsselskap A/S, and was operated in 1936—39.

According to the Post Office's circular of 22nd March 1922, Norwegian mail could be sent on the «Graf Zeppelin's» first South American trip.

Between 18th June and 1st September 1934 Widerøes Flyveselskap A/S ran an air service Oslo — Kristiansand — Stavanger — Haugesund. There was no special airmail fee and no airmail postmark. (Waco Seaplane; Viggo Widerøe.) 9917 kg of mail was carried.

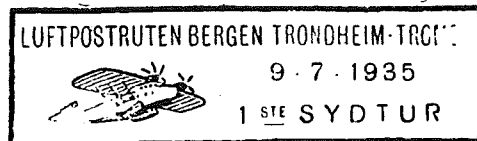
In 1936 three new services were started:

5. Red. («Havørn», 3-motored Junker W 52; Flight-Captain Palm) 7.50
22 000 kg of mail were carried on this service between 11th June and 10th September 1935. The same service was operated 1936--38.

6. Red. («Ternen», single-motor Junker) 7.50

7. Red. («Falken», 3-motored Junker) 11.00

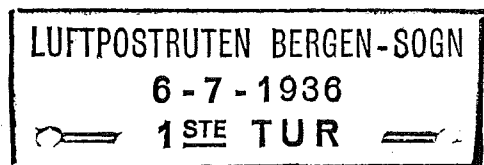
Known with cachet in lilac-rose.

Mail carried between 7th July and 4th August 1935, for Nos. 6 & 7, 6 000 kg. Service was continued in 1936--39. On 16th June 1936 the aircraft «Havørn» crashed on this service. The mail was salvaged and marked with a special cachet, «Gjenfunnet post fra 'Havørn'», («Mail recovered from 'Havørn'»).

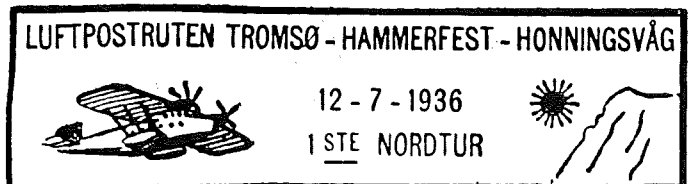
9. Red. («Ternen», single-motored Junker) 25.00

337 kg of mail were carried between 7th and 15th June 1936.

10. Red. («Ternen», single motor Junker; Nils Steen) 225.00

1984 kg of mail were carried between 6th July and 29th August 1936.

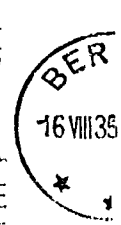
11. Green. (Waco; Viggo Widerøe) 30.00

Mail carried on Thor Solberg's transatlantic flight from Brooklyn on 18th July 1935 via Canada, Labrador, Greenland and Iceland, reaching Bergen on 16th August 1935, was machine-cancelled in Bergen:

THOR SOLBERGS
FLYVNING 1935
U.S.A.-NORGE VIA
LEIV EIRIKSSONS RUTE

THOR SOLBERGS
FLYVNING 1935
U.S.A.-NORGE VIA
LEIV EIRIKSSONS RUTE

8. Black. («Leiv Eiriksson»; Thor Solberg).

- a. Franked with Norwegian stamps only (c. 5 000) 25.00

- b. Franked with American, Canadian, Newfoundland, Icelandic or Danish (Greenland) stamps

..... 65.00

About 6 000 items were carried, of which only comparatively few were to Norwegian addressees. According to the Post Office's Circular of 30th April 1936, Norwegian mail could be sent on the airship «Hindenburg's first trip to North America.

Filateli og mikroskopi.

Noen kjettterske betraktninger. Av redaktøren.

Den som leter, han finner, heter det. — Vi frimerkesamlere har en forståelig hang til å lete, men verre er at vi stadig finner noe også. Noe nytt. Helst sensasjonelt. Og er det ikke epokegjørende nok fra før, så bruker vi gjerne stortrommen for å skape blest om oppdagelsen. Om reklamekampanjen lykkes, betyr det penger; løper livet ut i sanden, så blir vi anti-filatelister. Naturligvis er dette saken satt på spissen, — men ingen røyk uten ild, eller omsatt: ingen filatelist uten lupe, kvartslampe og mikrometermål. Her skal oppdages. —

Og bevare oss alle for et oppdagelsesfelt! Bare se på et lite land som Norge! — Her en dag kom tante Thea inn til oss og hadde bl. a. med en pose full av 10-øresmerker, de hadde sittet på brev som onkel Bastian i sin tid hadde fått i egenskap av sokneprest. 350 var det, om enn diverse i noe mangelfull kondisjon etter basketaket med tante Thea, — konvoluttene var nemlig *minner* og skulle på ingen måte ødelegges. Vel, akkurat da var det regnvær, og det passet meg godt å kaste meg over et slikt høyinteressant studium. Bortsett fra strengt nødvendige spise- og sovepauser rikket jeg meg ikke fra fars kontorbord på 6 dager. Der så visst ikke så ryddig ut, tror jeg, — en måtte jo ha alburom for sammenlikning av merker, typer og plater, dessuten naturligvis en beskjedne plass til den påkrevde studielitteratur, de eksisterende kataloger, videre konvolutter, dublettesker, hengsler, pinsett, takkemåler, vannmerkesøker, to luper — som søsteren min hånlig kaller forstørrelsesglass —, bare 3 eller 4 album, dubletthefter, fargekart og litt annet. Men så skal jeg si mitt strev lønte seg. Da jeg omsider var kommet igjennom det hele, viste resultatet seg å være helt enkelt fantastisk! Der var utrolig mange rariteter, De vet med RRR foran i fortrykksalbumet, ja, jeg kunne helt neglisjere slike bagateller som museører, klumpete haledusker, brutte rammer og sprukne klisjeer, opp-ned-vendte posthorn, manglende eller overflødige tall — for ikke å snakke om punkter og prikker; for her var himmelropende fargevarianter, opplagte misfostre og iøynefallende skavan-

ker av enhver tenkelig art. Da jeg omsider var ferdig med studiene, og det unektelig hadde flimret for øynene og surret i hodet mitt en stund, hadde jeg også satt opp 14 — fjorten — totalt nye plater og registrert 331 absolutt nye typer. Lurer på hva mine kamerater i bytteklubben nå vil si!

Ja, hva skal en si, kjære leser? Skal vi ikke bli litt forsiktige, mine herrer? Ingen røyk uten ild, ingen frimerkeutgaver uten «sensasjoner». Det siste er faktisk sant, for når en bare driver skarpsynet og kontrollen langt nok, fins det ikke det merke, ikke den serie i verden som ikke vil ha en eller flere «sensasjoner» å by på. Fremdeles, selv i dag, med de mest fremragende og teknisk tilsynelatende fullendte reproduksjons- og trykkmetoder, står vi overfor visse uberegnelige, vanskelig kontrollerbare faktorer som gjør det mulig for «eksperten» å finne avvikelser der hvor trykkresultatene teoretisk skulle være teknisk, kjemisk og matematisk nøyaktig ens. Og når resultatene enn i dag ikke nøyaktig er inntil minste korn like, hvordan må det da ha stilt seg for 50 — 75 — 100 år siden, da kjemien, teknikken og presisjonen ikke engang tilnærmet kunne gi slike resultater som vi har lov til å vente oss i dag? Tenker vi på, mine herrer, at *papiret* — for å begynne med det — er en organisk materie, det inneholder *fiber* av lin, bomull eller esparto — eller, for dårligere kvaliteter, av *tre*, som lever og «arbeider» lenge etter at det har gjennomgått alle de hardhendte kjemiske og mekaniske prosesser på framstillingsvegen; husker vi at *trykkfarger* ofte — særlig før i tiden — inneholdt organiske fargestoffer og ufravikelig (lin)oljer, igjen organisk, vet vi at kjemiske forbindelser og reaksjoner aldri helt ut og med absolutt nøyaktighet kan dirigeres og kontrolleres, — og er vi klar over at selv de aller beste maskiner en gang må slites eller hendelsesvis kan svikte? Til siste slutt kan også kontrollens menneskelige øye svikte et halvt sekund, — tilgivelig nok. Jeg kunne uten vansker gi leserne dusinvis av plausible forklaringer på hvorfor og hvordan, uten at de produserende

ledd på noen som helst måte kan lastes for bare den minste av bagatellene.

Enkelte lesere vil kanskje tro det er undertegnedes hensikt å fordømme alt forskingsarbeid som baseres på omhyggelig studium av hvert merke. Dette er ikke tilfellet. Ære være de menn som har søkt å nå til bunns på dette utvilsomt interessante felt, og som har skapt en hel del klarhet. Vi har også nettopp i dette nummer av bladet eksempel på at vi kan takke dem som er aktpågivende og skarpsynte.

Nei, hensikten med ironien er bare å minne den alminnelige samler, han som ikke har stort til rådighet av tid og penger, om at det ikke er noen grunn til å skamme seg over at han ikke dagstøtt gjør store oppdagelser til filateliens og egen ære. Vis deg allikevel trygt i klubben, finn dine kamerater og bytt med dem. Vi alminnelige samlere skal nemlig fortsette å glede oss over hva frimerkene lærer oss i seg selv, som små kunstferdige trykksaker, som kilde til kunnskaper om verden, naturen, menneskene og livet, om historien, folkene og språkene, og som ordnende stabiliseringsfaktor i vårt eget liv. Hvis vi nemlig helt ut faller som offer for mikrofiliatelen, ja, da er jeg redd det går mange slik at fantasien, som særlig i yngre sinn er så verdifull og samtidig lett blir så altfor frodig, den trekker offeret lenger og lenger bort fra det som skulle være formålet med filatelen: Avkopling fra det daglige arbeid, hvile for trette nerver, stimulans for alle gode og sunne sanser, fornyelse og kraft til morgendagens strev og bekymringer.

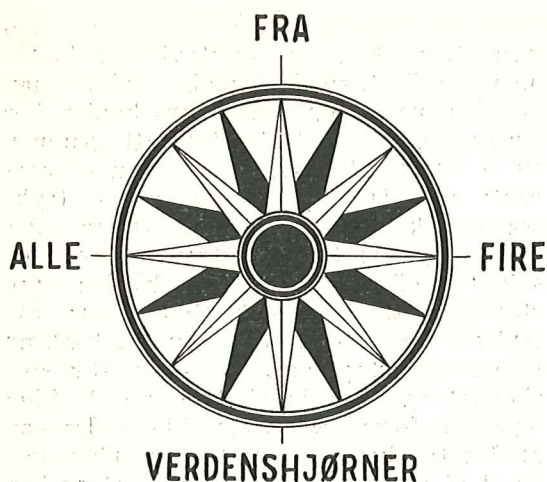
Den direkte foranledning til denne artikkel var egentlig et oppsett fra «The Posthorn», Vol. 5, No. 2, april 1948, av Carl H. Pihl, «The V Overprint on the Stamps of Norway», hvor forfatteren antyder å ha funnet forfalskninger av enkelte verdier av V-merkene. Hvilke verdier og hvor mange angis ikke, men under artikkelen er avbildet et ekte og et angivelig falskt merke av 1 og 2 øre. Forfatteren støtter sin antakelse på mikromettermålinger av V'ens stavtykkelse og dens høyde. Rent fornuftmessig vil en spørre seg selv om det kan betale seg for en svindler å forfalske merker som neppe ville gi penger igjen til dekning av omkostningene, enn si risikoen. Svaret må bli avgjort nei. — Hvis forfatteren hadde

undersøkt litt grundigere om hvordan disse frimerkene er overtrykt og hadde noen faglig-teknisk innsikt, ville han ikke ha brydd seg med mikroskopien her lenger, og han ville ha forstått grunnen til de litt forskjellige V'ene, som er korrekte nok. De er — som vi vet — trykt fra forniklede avstøpninger av en eller flere nøyaktig like bokstaver støpt i en såkalt Ludlow-maskin. Forskjellen oppstår ved at disse enkeltbokstavers avtrykk i en asbestblandet spesialkartong tjener som støpeform, — og en slik spesialkartong, som inneholder noe trefiber også, oppfører seg oftest ikke bedre enn at den trekker seg og/eller strekker seg, og derfor lett gir forskjellige størrelser og dimensjoner på V'ene. — 50 øre V med vannmerke *vet* vi derimot er forfalsket, og grunnen til det er enkel nok: den høye verdien.

For en tid siden forsøkte en del meddelelsesblad og tyske sirkulærer å lage blest om en stor «sensasjon»: Noen hadde smuglet inn Hitlers ansikt på et merke fra Saar, trekkene eller iallfall hodet kunne tydelig skjelnes i gruen til smeden på bildet, om jeg ikke erindrer feil. — Oh fantasi, fantasi! — Tyske filatelister ser alt, og denne «sjeldne» og «illevarslende» trykkfeil var selvfølgelig gefundenes Fresen inntil den var kommet i de rette leiligheter, og klekkelig betalt. Men det skulle ikke være så sensasjonelt om etsningen er litt mangelfull, om det ligger noe uhyre smått rusk i «platen», eller fargen har fortykket seg et sted. Slikt hender.

Jeg kunne trekke fram andre, etter min mening avskrekkende eksempler på at fantasien arbeider for meget og tankene for lite; men plassen er kostbar — og jeg vil slutte med å oppfordre yngre frimerkesamlere — og eldre med — til å kikke på «bildene» mer, men ikke bare på motive- ne, også på stemplene og på hele post- saken, om mulig. Det en i yngre dager kan lære av alle mulige betraktninger over frimerket selv, dets opprinnelsesland, stemp- lingssted osv., det vil gi en det rette synet på frimerkene og på filatelen. Så vil en også få lyst til å lære litt mer om frimerkene, ta hobbyen *litt* grundigere — og kanskje begynne å spesialisere, — uten derfor å glemme hva filatelen skulle være og uten å ta seg selv altfor høytidelig.

H. D.-H.

F.I.P.P.-Fédération Internationale de la Presse Philatélique, som ble stiftet i 1927 og opprettholdt en forholdsvis fortjenstfull virksomhet inn til 1939 og den annen verdenskrig, og som bl. a. hadde sin siste kongress i Praha i 1938, — er nå blitt oppløst og nedlagt, dels som følge av de mange internasjonale vansker institusjonen har hatt å kjempe med, og dels på grunn av manglende tilslutning, «særlig fra de land hvor filatelen ellers er kommet langt». Dette kan uten tvil sies å være beklagelig, og så ungt som vårt blad er, mener vi at det ville være overmåte gagnlig om de filatelistiske tidsskrifters og publikasjoners ledelse kunne gjenopprette og vedlikeholde et visst samarbeid, helst også komme sammen en gang i året eller annethvert år, for det fins nok av problemer og saker som kunne drøftes med hell, — vi nevner i farten bare nyhetsformidling, artikkelutveksling, utveksling av billedstoff, teknisk/redaksjonell vegledning, språkundervisning gjennom bladene, osv., osv. — Vi får håpe at arbeidet kan tas opp snarest av andre, som ikke bøyer av for vanskene, men overvinner dem. Dette håp uttaler også Francesco Monney og Dr. Ing. Giulio Tedeschi, de to stiftere av F.I.P.P.

Ifølge dagspressen skal nå U.P.U. (Union Postale Universelle), Verdenspostunionen legges under FN, som et eget organ. Dette kommer neppe til å forårsake merkbare forandringer, hverken i apparatet eller i administrasjonen. — Tenk om alle FN's instanser kunne arbeide like godt og samdrektig som U.P.U!

En serie albanske merker, 10 + 2 fa. flyplass, 15 + 2 fa. fallskjerm, 20 + 10 fa. landkart og 50 + 20 fa. Roosevelt, Churchill og Castrioti, er en ren svindelutgave som man foreløpig ikke kjenner opprinnelsen til,

Det østerrikske fagtidsskrift «Neue Sammlerschau» er blitt offisielt organ for de forente østerrikske filatelistforeninger og er også tilsagt støtte fra landets post- og telegrafforvaltning. Det fortjener å nevnes at «Neue Sammlerschau»s hovedredaktør, Robert H. Drechsler, holder en beundringsverdig høy standard over sitt organ. Men så har Østerrike så mange flittige og dyktige fagskribenter. — Våre lesere burde følge med i «Neue Sammlerschau», og så begynne å få en positiv skrivende innstilling overfor vårt blad, hvis redaktør vil være henrykt for alle bidrag.

*

Et amerikansk firma i bransjen har hatt den ypperlige idé å trykke propagandamerker for frimerkesamling som samfunns-, familie- og verdibyggende hobby. Vi avbilder det av merkene som vi finner best, og som svarer best til vår lille puffannonse på s. 174, og som også er vårt syn på saken.

*

Postsamband er opprettet mellom Norge og Israel. Foreløpig kan bare sendes luftpostfrankerte brev, med tillegg 40 øre pr. 5 g. — Den nye stat har ca. 80 postkontorer og -steder.

Samlere

En del nyere engelske kolonimerker, brukte, sendes i utvalg. Oppgi land.

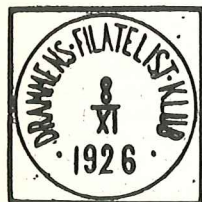
Med INSTANTA taggemåler kan avvikelser i tagging ned til 1/10 avleses uten vanskelighet. Kr. 5.00 fritt tilsendt.

F. C. MOLDENHAUER,
Postboks 65 — Minde pr. Bergen.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

Møte nr. 211 ble holdt 10. mai 1948 kl. 19.30 i Central Hotel under ledelse av formannen, ingeniør Sverdrup. Til stede var 20 medlemmer og 2 gjester, som ble hilst hjertelig velkommen i formannens innledningsord.

Referat fra forrige møte ble lest opp og etter en korrigering av formannen vedtatt. — Innkommet post ble referert og de nye tidsskrifter lagt ut til gjennomsyn. — Angående det påtenkte fellesmøte med Tønsberg Filatelistklubb meddelte formannen at han under et opphold i Tønsberg forleden hadde antydnet 29. mai som en passende dag for møtets avholdelse. Det forelå imidlertid ingen endelig avgjørelse, hvorfor medlemmene pr. post vil bli underrettet om når møtet holdes.

Møtets hovedpost var auksjon til inntekt for klubbens drift. En rekke av medlemmene hadde velvilligst ytet gaver, og i alt kom ca. 50 objekter under hammeren. Budene falt kjapt og livlig, og sluttresultatet viste netto kr. 248.25, som uavkortet ble overført klubbens kasse. Auksjonen ble ledet av R. Breda Sørensen.

Utlodningen av de tyske luftpostmerker ble fortsatt.

Etter det offisielle møtes avslutning hygget man seg med filatelistisk passiar til de siste ruslet hjem ved 23-tiden.

R. B. S.

Møte nr. 212 ble holdt 14. juni 1948. Tradisjonen tro ble dette sommermøte holdt i «42. etasje», og i det nydelige vær hadde 24 medlemmer og 1 gjest funnet vegen opp i Asen.

Møtet ble ledet av formannen, ingeniør H. Sverdrup, som ønsket spesielt møtets damer og de utenbys gjester velkommen.

Innkommet post ble referert, referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent.

Da klubbens sekretær, småbrukslærer Thon, er reist til Amerika, ble lektor Ragnar Bassøe, som velvilligst hadde stilt seg til disposisjon for styret, enstemmig valgt til referent for resten av inneværende år. Lektor Bassøe var dessverre ikke til stede på møtet, hvorfor nærværende referat er skrevet av en vikar.

Da møtet sto i festfilateliens tegn, ble det delt ut hederstegn som premie for godt fram-møte. Det tilfalt følgende medlemmer:

Sven P. Torgersen ** (100 møter), ingeniør H. Sverdrup og Edward R. Kierulf samt Arthur J. Berg * (50 møter).

En gjettekonkurranse ble ledet og greit avviklet av frøken Larsen. Dog syntes en flerhet av spørsmålene temmelig vanskelige for seniorene.

Man gikk deretter til bords. Ingeniør Arnesen ønsket velkommen. Det servertes avkokt laks og

is, som ble vederfaret all rettferdighet. Ingeniør Sverdrup talte for det gode samhold i klubben, hvorefter man sang klubbens sangen, — det er nå blitt tradisjon ved festlige anledninger, — og reisende Arthur J. Berg takket for maten.

I det herligste vær hygget man seg deretter ute på verandaene, inntil det var s(t)engetid.

C. J. K.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 268 ble holdt på Sjømannshjemmet 11. mai 1948 kl. 20 under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. 16 medlemmer var møtt fram.

Etterat formannen hadde ønsket velkommen, ble referat fra forrige møte lest opp. Etter et par tilføyinger ble dette godkjent.

Postverkets første «Aerogram» ble referert og diskutert. Likeledes ble lagt fram en utgave av Norgeskatalogen på engelsk, tilsendt klubben fra Forbundet.

Bibliotekaren hadde så ordet og la fram de sist ankomne tidsskrifter.

I de følgende minutter kåserte O. Jarl Hansen interessant om den danske oppdagelsesreisende Vitus Behring.

Vi fikk så som vanlig en lynauksjon ved Bergh-Thomassen på vegne av huskomiteen, og objektene gikk villig unna. Salgslederen la som vanlig fram et fyldig utvalg av frimerkehefter, som la beslag på både tid og penger. Salgslederen hadde en av sine store dager og kunne avslutte kvelden med et salg på kr. 140.00.

Konkurranse og sport er god underholdning, — det vet vi fra før. Medlemmene fikk nå prøve sin orienteringsevne og sunne teft på filateliens mangfoldige og brokete lerret. 18 frimerker fra de fleste land i Europa var lagt fram, og så gjaldt spørsmålet: «Hvilket land er frimerkene fra?» Etter lang omtanke og sikkert flere grå hår gikk M. Bergh-Thomassen av med seieren og 1. premie med 14 riktige svar, fulgt hakk i hæl av E. Wirsching, som hadde 13 riktige og sikret seg 2. premie. J. Ingemann Hansen fikk 3. premie med 12 riktige svar. Deretter Behrens og Frøyså med henholdsvis 11 og 9 riktige svar. Det var 12 deltakere, og 5 premier ble delt ut. Formannen ledet konkurransen.

Møtet ble avsluttet ved 22.30-tiden.

H. N.

Møte nr. 269 ble holdt på Sjømannshjemmet den 25. mai 1948 kl. 20. 23 medlemmer var møtt fram.

Møtet ble ledet av formannen, Hilmar Nilssen, som uttalte sin glede over at så mange hadde funnet vegen til dette siste møte før sommerferien.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt uten bemerkning. Ankommet post ble referert. Likeledes de sist ankomne blad og tidsskrifter.

Under programposten «Eventuelt» brakte Jens Sviggum fram spørsmålet om Michel-katalogutgaven 1944—45, som var bestilt og betalt på forskudd, og hvorav bare ett bind var kommet. Det viste seg at flere hadde bestilt denne katalogen. Av diskusjonen gikk det fram at man neppe kunne legge forhandlerne noe til last, enn-

skjønt et lite ord om katalogen og beløpet hadde gjort seg bedre enn absolutt taushet.

Caspar Smith holdt så et 5 minutters kåseri. Hans innlegg var nærmest en posthistorisk beretning fra de første frimerkers tid og tiden før disse.

2-sekretæren fikk så fram auksjonsklubben. Objektene var mange, interessen stor og budene falt livlig.

Møtet fortsatte så i salongen, hvor det ble servert kaffe og kaker. Under måltidet takket formannen medlemmene, de forskjellige komiteer og styret for det gode arbeid som var gjort i den nå avsluttede sesong, og ønsket alle en god sommer og vel møtt igjen til høsten. Jens Sviggum takket formannen i valgte ord. Det var i alle deler en hyggelig sammenkomst og en verdig avslutning på sesongen.

Salgslederen hadde so mvanlig med utvalgshefter. 17 møteproemier ble delt ut.

Møtet sluttet kl. 23.

Munksgaard.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Det 435. møte ble holdt 20. mai på Larssens Hotell. 32 medlemmer var til stede. Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt. Formannen refererte en rekke nyheter, bl. a. Israels første utgave. Videre leste han opp Jarle O. Stensdals takkeskrivelse i anledning av foreningens hyllest til ham. Herr Stensdal uttrykte håpet om at medlemmene måtte skrive mer i Tidsskriftet, slik at trøndersk filateli kunne bli bedre kjent. Formannen opplyste at foreningen hadde mottatt som gave fra herr Berg kjøpmann Grilstads prisliste fra 1893, hvor bl. a. 12 øre mattgrønn utbys til salg for 50 øre (!); videre gave fra Forbundet «Catalogue of the Postage Stamps of Norway». Formannen uttrykte styrets og foreningens takk i denne anledning.

Kveldens kåser var kjøpmann Garmo, som behandlet problemet om hvordan man skal samle frimerker. Kåseriet, som i en grei og klar form berørte de vesentligste ting ved frimerkesamlingen, ble lønnet med medlemmenes bifall og formannens takk.

Herr Smith-Olsen ba så om ordet og foreslo at medlemmene skulle gi merker til en auksjon eller utlodning til inntekt for Husfondet. Formannen svarte at styret ville ha sin oppmerksomhet henvendt på saken.

Det 436. møte ble holdt som sommermøte på Lian restaurant den 17. juni. 23 medlemmer deltok. Man startet med den tradisjonelle skotthyllkonkurranse, hvor kjøpmann Brækstad var den eneste av favorittene som hevdet seg. Han ble til gjengjeld en overlegen seierherre med 110 mot annenmann's, Falk Larsens 60 poeng. Det offisielle møte ble satt etter konkurransen, og referatet fra forrige møte ble lest opp og godkjent. Formannen refererte en del nyheter. Herr Brækstad ba deretter om ordet og beklaget den sørgelige utvikling frimerkeutgivelsen selv i land som Sveits har tatt. Han henviste til Durban-Hansens artikkel om problemet i siste nr. av Tidsskriftet og erklærte seg helt ut enig i den.

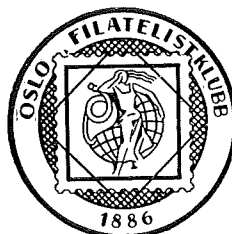
Etter møtet benket man seg om bordet og lot

seg laksen og karamellpuddingen smake. Formannen uttrykte styrets takk for den interesse medlemmene hadde vist i vårsemestret, en interesse som avspeiler seg i det gode frammøte på møtene. Herr Smith-Olsen talte for styret.

Ved kaffen var det utdeling av diplomer til samtlige deltakere i skotthyllkonkurransen. Og så fortsatte det hyggelige samvær helt ut i de små timer.

Wilhelm K. Støren.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1244 ble holdt mandag 5. april 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede 70 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

2 nye medlemmer ble tatt opp: Lærer Erik Nordberg, Uelandsgt. 67 A, Oslo. Kjøpmann Göte Sixten Göransson, Fack 25, Solna, Sverige.

2 anmeldelser ble referert.

Utmeldelse forelå fra: P. H. W. Anderssen, New York.

Formannen hadde fått forespørsel fra avdøde arkitekt Reppens enke om noen av medlemmene kjente til hans samlinger. Samlingene var i sin tid assurert for 150 000 kroner. Det gjelder en takst, og formannen ville gjerne ha opplysninger.

Medlem nr. 239, murmester Arne Tørjesen, er ifølge dagspressen dømt som profitor til 2 års fengsel, inndragning av 40 000 kroner, rettighetstap og tap av retten til å drive entreprenørforretning i 3 år, og er av denne grunn ekskludert av klubben.

Styret har hatt konstituerende møte. Tor Joh. M. Holtan er valgt til viseformann og sekretær, Bj. Grøntvedt forbereder møteprogrammene, og Jørgen Stousland refererer, med bistand av W. Ulleberg.

Som tillitsmenn er valgt: Klubbaftenutvalg Bj. Grøntvedt (formann) med varamann Aa. H. Blehr, kasserer Sven Chr. Francke, bibliotekar W. Ulleberg, styrer av falsifikatsamlingen Dan Thune-Larsen, kontaktmann O. Tørjesen, Gratislotteriet Vilh. Aarøe. Alle valg var gjenvalg.

Tørjesen ville gjerne slippe vervet som kontaktmann eller varamann og foreslo fru Langeborg. Fru Langeborg fraba seg valg. Formannen ba Tørjesen bli stående. Tørjesen fortsetter med fru Langeborg som varamann.

Til Ex libris-konkurransen var det kommet inn 15 forslag. Fra salen ble det spurt om ikke samtlige forslag kunne stilles ut. Formannen svarte at det ikke var noe i veien for det. Ingeniør Amundsen ville gjerne vite om styremedlemmer som hadde sendt inn forslag, skulle være med i bedømmelseskomiteen, hvortil formannen svarte: Selvfølgelig ikke.

Som medlemmene visste, sa formannen, skal Jarle O. Stensdal gå av som redaktør av Tidsskriftet. Formannen ville nytte høvet til å takke Stensdal for hans arbeid gjennom 5 år, for at han hadde brakt Tidsskriftet opp på det plan det nå var på, som Skandinavias beste. Han ønsket

Stensdal til lykke med dette resultat og ba medlemmene slutte seg til hyllesten. Samtlige medlemmer reiste seg og ga Stensdal en hjertelig og fortjent applaus.

Formannen ville også gjerne ønske den nye redaktør velkommen i hans arbeid.

Man gikk så over til programposten «Valg av Katalogkomité» for 1948. Formannen henviste til redegjørelsen på forrige møte om Katalogkomiteen og oppfordret medlemmene til å komme med forslag til ny komité.

Bjørn Melbye foreslo at man gikk tilbake til den gamle ordning, da handlerne var medlemmer av komiteen. Han mente at styret i Handlerforeningen og styret i O.F.K. burde komme sammen for å diskutere saken. Som det nå er kan ikke handlerne la seg dirigere av amatørerne, og handlerne kommer derfor til å gi ut sin egen katalog, og det er klart at prisene da vil kollidere. Etterat formannen gjorde oppmerksom på at de i 1944 vedtatte regler bestemmer at handlerne ikke kan sitte i komiteen, mente Melbye at da fikk man forandre reglene igjen. Formannen gjorde oppmerksom på at saken gjaldt valg av ny komité; skulle man ta handlerne med, måtte dette først vedtas på nytt møte. Melbye kritiserte at prisene gjaldt for gjennomsnittskvalitet og at omsetningsskatten ikke var inkludert. Dessuten mente han at prisene ikke tok nok hensyn til markedsprisene.

Formannen framholdt at Norgeskatalogen er utgitt av O.F.K. for å tjene samlerens interesser, og da O.F.K. så vidt han visste, var den eneste klubb som ga ut katalog med priser, står den således i en særstilling; det er ingen handlerkatalog. Av samme grunn er det besluttet at omsetningsskatten ikke skal være med i prisene. Med hensyn til prisene og kvaliteten, så gjelder prisene for gode eksemplarer, eventuelt med tillegg for praktstykker. Selv om ingen er i tvil om at både Melbye og Holmboe, som tidligere hadde sittet i komiteen, var både objektive og nøkterne, var det ikke til å unngå at handlerne ville ha vanskelig for å se bort fra sine interesser.

Melbye framholdt at Norgeskatalogen nå var så anerkjent og brukt over hele landet at man måtte regne med den som gjengs brukt ved kjøp og salg.

Thune-Larsen støttet formannen og refererte hva Norgeskatalogen sier om prisene. For øvrig kunne han være enig med Melbye i at det kunne være en fordel å samarbeide, for derigjennom å hente nye impulser.

Gundersen ville som representant for samlerne uttale at han syntes det var trist at alle 5 komitémedlemmer ville tre tilbake. For kontinuitetens skyld ønsket han at en eller flere av dem ble sittende. Redaksjonen var bra og ville neppe bli diskutert, men med prisene var det annerledes. Det måtte kunne finnes en form for samarbeid, men samlerne måtte være i flertall.

Formannen framholdt at reglene bestemmer at handlerne ikke kan være med i komiteen, og dette kan derfor ikke diskuteres nå. Jeg ber om forslag til ny komité, sa han, og Stensdal foreslo Matfeld, Gellein, Sannes, Jacobsen og Engesgaard. Samtlige avslo, men Gellein kunne tenke seg å gå inn i fall flere av de gamle ble stående.

Thune-Larsen repliserte til Gundersen at av alle de brev og henvendelser han hadde fått som komitémedlem, gjaldt intet prisene. Den sittende

komité var enig i at det hadde vært best med nye folk. Hvis man ikke kunne komme fram til dette, ville han foreslå at Jellestad, som er syk, ble skiftet ut med Gellein.

Formannen bekreftet at dette var en utveg, og man gikk til valg. Forslaget ble vedtatt mot forslagsstillerens stemme.

Neste post på programmet var formannens framvisning og demonstrasjon av en Norgessamling montert i Friko album. Demonstrasjonen var ment som grunnlag for diskusjon om det nye Norgesalbum som klubben akter å gi ut. Dette er tenkt utgitt i 3 utgaver:

1. For generalsamlere, med plass til alle Norgeskatalogens hovednummer,
2. gir dessuten plass til alle platevarianter og fargenyanser,
3. gir plass til alle videre varianter, passende for ytterliggende spesialsamlere.

Formannen ba medlemmene om å uttale seg. Spesielt kunne han kanskje tenke seg at rammen for nr. 1 var for snever.

Haakon Strømme mente nr. 1 ikke var for snever når man tok hensyn til begynnere og utlandet.

Også Holm mente at formannens forslag var godt og henviste til et nytt finsk album som var bygd opp etter samme prinsipp. Av hensyn til utlandet mente han det kunne være en tanke også å sette opp en utgave etter Yvert eller Zumstein.

Formannen mente at dette ville være et tilbakeskritt. Man skal venne utlandet til å bruke den norske nummerering.

Otto Døhlie framhevet at albumets kvalitet var meget vesentlig. Bladene må ha lerretsfals og det må være klembind.

Holm foreslo å trykke Yvert-nummer ved siden av Norgeskatalogens nummer.

Thune-Larsen framhevet det store økonomiske ansvar som klubben tar på seg ved en så kostbar sak.

Formannen var fullt oppmerksom på dette og hadde tenkt å foreta markedsundersøkelser før man gikk i gang.

Durban-Hansen syntes det var et utmerket tiltak, men som fagmann gjorde han oppmerksom på de store vansker man ville møte de første år med papir- og bindanskaffelser.

Ulleberg anmeldte en del tidsskrifter og Stamp Collectors Annual 1947.

Stensdal opplyste at grunnen til Tidsskriftets forsinkelse denne gang var påskeferien. Han gjorde oppmerksom på at det nå var anledning til å få bundet inn 2 og 2 årganger av Tidsskriftet.

Møtet hevet kl. 21.50.

Stousland.

Møte nr. 1245 ble holdt mandag 19. april 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, kunsthandler Arnstein Berntsen. Til stede 69 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Grosserer A. Tengs, Oslo, som har vært medlem av klubben i 36 år, er avgått ved døden, og formannen lyste fred over hans minne.

2 nye medlemmer ble tatt opp: 814 Haakon Walhovd, Furulundvn. 1, Bestun. 815 Olof Andrén, Stocksundtorp, Stocksund pr. Stockholm.

Poststyret meddeler at Norgeskatalogens nr.

330, kr. 1.50 Løve, er utkommet i et opplag av 1 400 000.

Det meddeles at det i Helsingfors vil bli holdt en utstilling i oktober. Nærmere enkeltheter vil komme i Tidsskriftet.

Formannen refererte styrebehandling av en gjenopplukket sak angående mistenkelige luftpostbrev:

nr. 10 Bergen—Sogn 6/7—1936.

nr. 17 Bergen—Oslo 1/6—1939.

Brevene er påført en adressat i Minde pr. Bergen, og etter styrets og Postverkets grundige undersøkelser må det antas at brevene Bergen—Sogn er ekte flybefordrede brev, men med senere påført navn og adresse. Brevene Bergen—Oslo må derimot anses som falsifikater, da frimerkene er påsatt og avstemplet (Bergen Minde) i 1945. Det vil bli sørget for tilsvarende opplysninger i kommende utgaver av Norgeskatalogen.

Man fikk så et kåseri av formannen i Drammens Filatelistklubb, ingeniør H. Sverdrup, som talte om «Danmarks frimerker», med demonstrasjon.

Herr Sverdrup kom særlig inn på alle provisorier som i årenes løp har sett dagens lys i Danmark. Man forsto at kåsøren hadde satt seg nøye inn i disse merkers historie, idet han kunne meddele opplagstall og de forskjellige grunner til, eller manglende sådanne for at provisorier er blitt utstedt. Kåsøren hadde også studert i detalj de forskjellige overtrykk og hadde funnet mange uregelmessigheter. Herr Sverdrup høstet livlig bifall for sitt foredrag og hans samling ble nøye studert av medlemmene. Formannen takket ham for at han hadde reagert på hans appell og håpet at flere av medlemmene ville ta eksempel av dette.

Til Ex Libris-konkurransen var det kommet inn 15 utkast. Styret og bibliotekaren hadde tatt sin avgjørelse, men for interessens skyld ville gjerne formannen at medlemmene skulle delta i en liten gallup, for å se om styrets avgjørelse falt sammen med medlemmenes oppfatning. Ved opptelling av stemmene viste det seg at for første premies vedkommende kom denne meget langt ned på listen, mens annen premie og en ekstra-premie hentet de fleste stemmer.

Formannen leste så opp styrets avgjørelse:

1. premie «Klubbmerke»: Jørgen S. Stousland.

2. » «Pro Filatelia»: Julian Amundsen.

Ekstra-premie «Orion»: Harry Randall.

Møtet ble avsluttet med gratislotteri og hevet kl. 21.35. *Stousland.*

Møte nr. 1246 ble holdt mandag 3. mai 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelstand, under ledelse av formannen, kunsthandler Arnstein Berntsen. Til stede 64 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Det meddeltes at utstillingen i Helsingfors vil bli holdt fra 27. til 31. oktober. Innbydelser og blanketter er kommet til klubben.

Fra direktør Hellman, Helsingfors, har biblioteket mottatt som gave hans verk «Finska jul- och välgörenhetsmärken».

Biblioteket har også mottatt den engelske utgave av Norgeskatalogen som gave fra redaktøren.

Holtan anmeldte en del nyheter og la fram bytteønsker.

Bibliotekaren anmeldte nye tidsskrifter. Han hadde også mottatt som gave fra intendent Paul

Heurgren «Meddelan No. 4», Kort översikt av samlingarna i Postmuseum.

Aftenens foredragsholder var André Høst, og hans emne var «Blant hvite og indianere i Venezuela». Foredraget var underbygd ved en rekke lysbilder, og forsamlingen ble revet med av beretningen å dømme etter den applaus Høst fikk.

Formannen takket Høst for kåseriet og håpet han ville komme tilbake med ytterligere beretninger ved senere anledninger.

Den tillyste lynauksjon spente over ca. 40 objekter og ble avviklet i løpet av 3 kvarter, med Holtan som auksjonarius.

Møtet ble hevet kl. 21.45. *Stousland.*

Kjerringa mot strømmen?

Stikk imot alle andre tendenser nedsetter vi fra og med nr. 9, 1948 prisen på

SAMLER-ANNONSENE

til kr. 4.00 minimum, kr. 1.00 pr. linje!

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00, MINIMUM KR. 4.00.

Frimerkehandlere! Danske forseglede misjonskilovarer ønskes byttet med norske.

Frimerkehandler H. Hansen, Oksbøl, Jylland, Danmark.

Ønsker nye utg. à 1—10 stk. el. mer, ubr. el. br., også kilovare. Dertil nyutg. Belgia, Frankrike, Liechtenstein, Sveits, C.S.R. Gir Danzig, Tyskland, eldre etterkrigs- og Zonemerker, dessuten eldre Skandinavia og Europa. Basis helst Zumstein.

Rich. Schlenker — (10 a) Bautzen/Sa., Paul Neckstr. 107, Sowjetruss. Zone.

BILLIGSALG!

Min beholdning av européiske frimerker, brukte og ubrukte, stk. og serier, utselges i pakker à kr. 10.00 + porto. Afa-verdi minst kr. 30.00. Benytt anledningen; skriv i dag!

Thor A. Thorsen — Sandnes.

De må vite litt mer om frimerkene! Bestill «*Frimerker som trykksaker betraktet*». 48 sider, 14 illustr., kr. 3.— postfritt.

H. Durban-Hansen, Ekebergvn. 23 — Oslo 50.

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80
Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

**Følgende eldre
nummer av tidsskriftet
kan skaffes i dag:**

1. årg. 1942 Nr. 6/7 - 11/12.
2. » 1943 Nr. 3 - 7/8 - 10.
3. » 1944 Nr. 2 - 3 - 4 - 5 - 6 -
7/8 - 9 - 11 - 12.
4. » 1945 Alle nummer.
5. » 1946 Nr. 2 - 3 - 4 - 5 - 6 -
7/8 - 9 - 11 - 12.

Pris pr. enkeltnummer 0.50, dobbelt-
nummer 0.75 + porto 0.25.

6. årg. 1947 Alle nummer. *Dagspris*,
0.70, 1.40, + porto 0.25.

Mellomsalg forbeholdt.

Bestilling sendes forretningsfører, en,

F. C. Svendsen jr.

Sportsdepotet, Bergen, *sammen m/ beløpet.*

ØNSKER BYTTE ELLER KJØPE

ØNSKER

kontakt med skandinaviske handlere
og interesserte samlere, som vil *bytte*
eller selge frimerker i *større partier.*

GIR I BYTTE

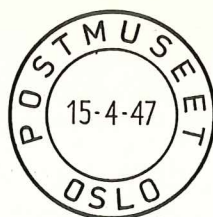
ustemplede el. brukte frimerker U.S.A.,
matvarer eller hva annet De ønsker.
Særlig interessert i jub.frimerker og
luftpost fra hele verden.

Alle sendinger bes rekommandert eller
forsikret.
Korresponderer på engelsk eller fransk.

Bankref.: Wells Fargo Bank and Union
Trust Company. — Anglo California
National Bank of San Francisco.

A. Von Reimers

7615 Geary Boulevard, San Francisco 21,
California — U.S.A.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15
Tirsdag » 10—15
Torsdag » 10—15
Fredag » 10—15

DANMARKSKATALOG 1948—49

(lagerprislister nr. 55) over *alle* frimærker fra
Danmark, Færøerne, Grønland, Thule og Slesvig.
Angiver netto-salgsspriser til hvilke frimærkerne
leveres. Desuden indeholder kataloget mange op-
lysninger, bl. a. udgivelsesdatum. 40 sider.

1,25 kr. porto frit tilsendt.

N. S. NEDERGAARD & SØN - Skive, Danmark.

DANSK FRIMÆRKEHANDLER

søger forbindelse med en norsk frimærkehandel
eller en gros forretning for salg af norske og an-
dre nordiske mærker i Danmark for Deres reg-
ning, evt. for egen regning. Har interesse i at
repræsentere et nordisk firma i Danmark. Kun
seriøse forbindelser har interesse, og ærligt ar-
bejde fra min side garanteres.

A. WEISS — *Svinget 12, Åbenrå, Danmark.*

FRIMÆRKESAMLEREN

— fagblad for filateli — 11 nummer årlig.
Abonnement, pris kr. 6.50 pr. år, gjennom
N.F.T. Beløpet kan innsendes til *F. C.*
Svendsen, Sportsdepotet, Bergen, eller inn-
betales postgiro 692 68.

POLENS FRIMÆRKER — særtrykk av
«Frimærkesamleren» — kr. 2.00 fritt til-
sendt, kan også bestilles fra samme.

ANNONSER kan også ordnes her.

Følg med i «Frimærkesamleren» De også!

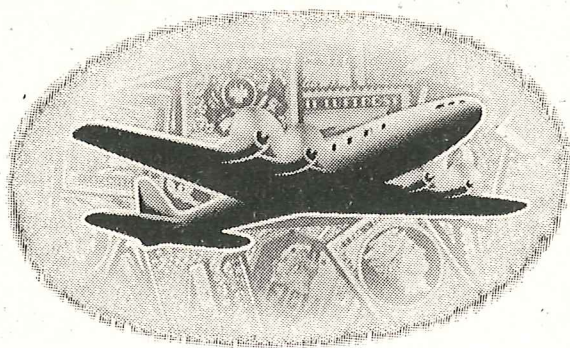
Gode samlinger

og enkeltmerker kjøpes. Betaler
spesielt godt for de eldste merker
fra Skandinavia, samtlig dollar-
verdier U.S.A. samt pundverdier
England. Kjøper også norsk masse-
vare. — Kommissjoner mottas.

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler
Skippergaten 36 — Oslo

35. internasjonale frimerkeauksjon

i Zürich

13.-18. september 1948.

Forskjellige privatsamlinger oppstykket og *selges uten reservasjon til høystbydende*. Samlingene omfatter bl. a. en *nesten komplett samling ubrukke luftpostmerker*, en *spesialsamling Romania og romanske stater*, *sjeldenheter og partier Britiske kolonier osv.*

Illustrert katalog med over 4000 nummer tilsendes fritt på anmodning. Utbe Dem katalogen omgående pr. luftpost, slik at Deres anbud kommer fram i tide!

CORINPHILA

Zürich — Bahnhofstrasse 76 — Sveits.